



Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/111 z dnia 28 stycznia 2016 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/112 z dnia 27 stycznia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj** 14
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/113 z dnia 28 stycznia 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej** 16
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/114 z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu docelowych zmiennych wtórnych na 2017 r. odnoszących się do zdrowia i zdrowia dzieci⁽¹⁾** 40
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/115 z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do jednego producenta eksportującego zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych** 47
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/116 z dnia 28 stycznia 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 57
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/117 z dnia 28 stycznia 2016 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 dla podokresu styczeń 2016 r. 59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2016/118 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie wdrożenia przez operację EUNAVFOR MED SOPHIA rezolucji 2240 (2015) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA/1/2016) 63
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/119 z dnia 28 stycznia 2016 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji 65
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/120 z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie wskazania eXtensible Business Reporting Language 2.1 na potrzeby dokonywania odniesień w zamówieniach publicznych⁽¹⁾ 77

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYKRAJOWYCH

- ★ Decyzja nr 2/2016 Komitetu Mieszanego UE–Szwajcaria z dnia 3 grudnia 2015 r. w sprawie zmiany protokołu nr 3 do Umowy zawartej pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/121] 79
- ★ Decyzja nr 1/2016 Komitetu ds. Transportu Lądowego Wspólnota/Szwajcaria z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniającej załączniki 1, 3, 4 i 7 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kolejowego i drogowego transportu towarów i osób [2016/122] 82

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2016/111

z dnia 28 stycznia 2016 r.

dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 lutego 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 101/2011.
- (2) Na podstawie przeglądu wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011 należy zmienić wpisy dotyczące 48 osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 5.2.2011, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Rady

A.G. KOENDERS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Były prezydent Tunezji, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 3 września 1936 r., matka: Selma HASSEN, współmałżonek: Leila TRABELSI, dowód tożsamości nr 00354671.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze sprzeniewierzeniem przez urzędnika państwowego środków publicznych, z nadużyciem stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
2.	Leila Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 24 października 1956 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Zine El Abidine BEN ALI, dowód tożsamości nr 00683530.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
3.	Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 4 marca 1944 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Yamina SOUIEI, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały uprzednio: 11 rue de France – Radès Ben Arous, dowód tożsamości nr 05000799.	Osoba (nieżyjąca), wobec działań której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
4.	Mohamed Ben Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Sabha (Libia), data ur.: 7 stycznia 1980 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzający przedsiębiorstwem, współmałżonek: Inès LEJRI, zamieszkały: résidence de l'étoile du nord – suite B – 7ème étage – appt. No 25 – Centre urbain du nord – Cité El Khadra – Tunis, dowód tożsamości nr 04524472.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego dyrektora generalnego Banque Nationale Agricole) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
5.	Fahd Mohamed Sakher Ben Moncef Ben Mohamed Hfaiez MATERI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 2 grudnia 1981 r., matka: Naïma BOUTIBA, współmałżonek: Nesrine BEN ALI, dowód tożsamości nr 04682068.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego tunezyjskich środków publicznych (byłego prezydenta Ben Alego), ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego, byłego prezydenta Ben Alego, w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
6.	Nesrine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 16 stycznia 1987 r., matka: Leïla TRABELSI, współmałżonek: Fahd Mohamed Sakher MATERI, dowód tożsamości nr 00299177.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
7.	Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 17 lipca 1992 r., matka: Leïla TRABELSI, zamieszkała: Palais Présidentiel, dowód tożsamości nr 09006300.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
8.	Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 5 listopada 1962 r., matka: Saida DHERIF, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: 32 rue Hédi Karay – El Menzah – Tunis, dowód tożsamości nr 00777029.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
9.	Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 24 czerwca 1948 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Nadia MAKNI, oddelegowany do zarządzania przedsiębiorstwem rolniczym, zamieszkały: 20 rue El Achfat – Carthage – Tunis, dowód tożsamości nr 00104253.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
10.	Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, m-ce ur.: Radis, data ur.: 19 lutego 1953 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Mohamed MAHJOUR, zarządzająca przedsiębiorstwem, zamieszkała: 21 rue d'Aristote – Carthage Salammbô, dowód tożsamości nr 00403106.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
11.	Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 26 sierpnia 1974 r., matka: Najia JERIDI, biznesmen, zamieszkały: 124 avenue Habib Bourguiba – Carthage presidence, dowód tożsamości nr 05417770.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
12.	Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 26 kwietnia 1950 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Souad BEN JEMIA, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: 3 rue de la Colombe – Gammarth Supérieur, dowód tożsamości nr 00178522.	Osoba (nieżyjąca), wobec działań której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
13.	Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 25 września 1955 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Hela BELHAJ, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 20 Rue Ibn Chabat – Salammbô –Carthage -Tunis, dowód tożsamości nr 05150331.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
14.	Samira Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, data ur.: 27 grudnia 1958 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Mohamed Montassar MEHERZI, dyrektor handlowy, zamieszkały: 4 rue Taoufik El Hakim –La Marsa, dowód tożsamości nr 00166569.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
15.	Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed MEHERZI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: La Marsa, data ur.: 5 maja 1959 r., matka: Fatma SFAR, współmałżonek: Samira TRABELSI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 4 rue Taoufik El Hakim – La Marsa, dowód tożsamości nr 00046988.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
16.	Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, data ur.: 1 lutego 1960 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Habib ZAKIR, zamieszkała: 4 rue de la Mouette –Gammarth Supérieur, dowód tożsamości nr 00235016.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
17.	Habib Ben Kaddour Ben Mustapha BEN ZAKIR	Tunezyjczyk, data ur.: 5 marca 1957 r., matka: Saida BEN ABDALLAH, współ- małżonek: Nefissa TRABELSI, dewelo- per, zamieszkały: rue Ennawras 4, Gammarth supérieur, dowód tożsa- mości nr 00547946.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie pro- wadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia oso- bie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodo- wania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
18.	Moez Ben Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 3 lipca 1973 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzający firmą dewelo- perską, zamieszkały: immeuble Amine El Bouhaira – Rue du Lac Tur- kana – Les berges du Lac – Tunis, do- wód tożsamości nr 05411511.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie pro- wadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia oso- bie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodo- wania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
19.	Lilia Bent Noureddine Ben Ahmed NACEF	Tunezyjka, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 25 czerwca 1975 r., matka: Mounira TRABELSI (siostra: Leila TRABELSI), za- rządzająca przedsiębiorstwem, współ- małżonek: Mourad MEHDOUI, za- mieszkała: 41 rue Garibaldi -Tunis, dowód tożsamości nr 05417907.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie pro- wadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia oso- bie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodo- wania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
20.	Mourad Ben Hédi Ben Ali MEHDOUI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 3 maja 1962 r., matka: Neila BARTAJI, współmałżonek: Lilia NACEF, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamiesz- kały: 41 rue Garibaldi –Tunis, dowód tożsamości nr 05189459.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie pro- wadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia oso- bie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodo- wania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
21.	Houssem Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, data ur.: 18 wrześ- nia 1976 r., matka: Najia JERIDI, dy- rektor generalny przedsiębiorstwa, za- mieszkały: housing estate Erriadh.2 – Gammarth –Tunis, dowód tożsamości nr 05412560.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie pro- wadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia oso- bie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodo- wania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
22.	Bouthaina Bent Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjka, data ur.: 4 grudnia 1971 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzająca przedsiębiorstwem, zamieszkała: 2 rue El Farrouj – La Marsa, dowód tożsamości nr 05418095.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
23.	Nabil Ben Abderrazek Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, data ur.: 20 grudnia 1965 r., matka: Radhia MATHLOUTHI, współmałżonek: Linda CHERNI, pracownik biurowy linii lotniczych Tunisair, zamieszkały: 12 rue Taieb Mhiri – Le Kram – Tunis, dowód tożsamości nr 00300638.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
24.	Mehdi Ben Ridha Ben Mohamed BEN GAIED	Tunezyjczyk, data ur.: 29 stycznia 1988 r., matka: Kaouther Ferial HAMZA, dyrektor generalny Stafiem – Peugeot, zamieszkały: 4 rue Mohamed Makhoulouf – El Manar, 2 – Tunis	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
25.	Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah CHIBOUB	Tunezyjczyk, data ur.: 13 stycznia 1959 r., matka: Leïla CHAIBI, współmałżonek: Dorsaf BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: rue du Jardin – Sidi Bou-said – Tunis, dowód tożsamości nr 00400688.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
26.	Dorsaf Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Bardo, data ur.: 5 lipca 1965 r., matka: Naima EL KEFI, współmałżonek: Mohamed Slim CHIBOUB, zamieszkała: 5 rue El Montazah – Sidi Bousaid – Tunis, dowód tożsamości nr 00589759.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
27.	Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Bardo, data ur.: 21 sierpnia 1971 r., matka: Naima EL KEFI, współmałżonek: Mohamed Marouene MABROUK, radca w ministerstwie spraw zagranicznych, dowód tożsamości nr 05409131.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
28.	Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed MABROUK	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 11 marca 1972 r., matka: Jaouida El BEJI, współmałżonek: Sirine BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 8 rue du Commandant Béjaoui – Carthage – Tunis, dowód tożsamości nr 04766495.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
29.	Ghazoua Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Bardo, data ur.: 8 marca 1963 r., matka: Naima EL KEFI, współmałżonek: Slim ZARROUK, lekarz, zamieszkała: 49 avenue Habib Bourguiba – Carthage, dowód tożsamości nr 00589758.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
30.	Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed ZARROUK	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 13 sierpnia 1960 r., matka: Maherzia GUEDIRA, współmałżonek: Ghazoua BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 49 avenue Habib Bourguiba – Carthage, dowód tożsamości nr 00642271.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
31.	Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam-Susa, data ur.: 22 listopada 1949 r., matka: Selma HASSEN, fotograf i dziennikarz w Niemczech, zamieszkały: 11 rue Sidi el Gharbi – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 02951793.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
32.	Faouzi Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, miejsce ur.: Hamam-Susa, data ur.: 13 marca 1947 r., współmałżonek: Zohra BEN AMMAR, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: rue El Moez – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 02800443.	Osoba (nieżyjąca), wobec działań której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
33.	Hayet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam-Susa, data ur.: 16 maja 1952 r., matka: Selma HASSEN, współmałżonek: Fathi REFAT, przedstawiciel linii lotniczych Tunisair, zamieszkały: 17 avenue de la République – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 02914657.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
34.	Najet Bent Haj Hamda Ben Raj Hassen BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Susa, data ur.: 18 września 1956 r., matka: Selma HASSEN, współmałżonek: Sadok Habib MHIRI, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkała: avenue de l'Imam Muslim – Khezama ouest – Sousse, dowód tożsamości nr 02804872.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
35.	Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, data ur.: 28 października 1938 r., matka: Selma HASSEN, emeryt, wdowiec po Selmie MANSOUR, zamieszkały: 255 cité El Bassatine – Monastir, dowód tożsamości nr 02810614.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
36.	Kais Ben Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 21 października 1969 r., matka: Selma MANSOUR, współmałżonek: Monia CHEDLI, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: avenue Hédi Nouira – Monastir, dowód tożsamości nr 04180053.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
37.	Hamda Ben Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 29 kwietnia 1974 r., matka: Selma MANSOUR, kawaler, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: 83 Cap Marina – Monastir, dowód tożsamości nr 04186963.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
38.	Najmeddine Ben Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 12 października 1972 r., matka: Selma MANSOUR, kawaler, eksporter, importer, handlowiec, zamieszkały: avenue Mohamed Salah Sayadi – Skanes – Monastir, dowód tożsamości nr 04192479.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
39.	Najet Bent Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 8 marca 1980 r., matka: Selma MANSOUR, współmałżonek: Zied JAZIRI, sekretarka w przedsiębiorstwie, zamieszkała: rue Abu Dhar El Ghafari – Khezama est – Sousse, dowód tożsamości nr 06810509.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
40.	Douraid Ben Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 8 października 1978 r., matka: Hayet BEN ALI, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: 17 avenue de la République – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 05590835.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
41.	Akrem Ben Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 9 sierpnia 1977 r., matka: Hayet BEN ALI, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: 17 avenue de la République – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 05590836.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
42.	Ghazoua Bent Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Tunezyjka, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 30 sierpnia 1982 r., matka: Hayet BEN ALI, współmałżonek: Badreddine BENNOUR, zamieszkała: rue Ibn Maja – Khezama est – Sousse, dowód tożsamości nr 08434380.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
43.	Imed Ben Habib Ben Bouali LTAIEF	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Susa, data ur.: 13 stycznia 1970 r., matka: Naima BEN ALI, kierownik departamentu w liniach lotniczych Tunisair, zamieszkały: Résidence les Jardins, apt. 8C Bloc. b – El Menzah, 8 – l'Ariana, dowód tożsamości nr 05514395.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
44.	Naoufel Ben Habib Ben Bouali LTAIEF	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 22 października 1967 r., matka: Naima BEN ALI, specjalny doradca w ministerstwie transportu, zamieszkały: 4 avenue Tahar SFAR – El Manar, 2 – Tunis, dowód tożsamości nr 05504161.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
45.	Montassar Ben Habib Ben Bouali LTAIEF	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Susa, data ur.: 3 stycznia 1973 r., matka: Naima BEN ALI, współmałżonek: Lamia JEGHAM, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: 13 lotissement Ennakhil – Kantaoui – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 05539378.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
46.	Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Paryż, data ur.: 27 października 1966 r., matka: Paulette HAZAT, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: Chouket El Arressa, Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 05515496 (podwójne obywatelstwo).	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
47.	Slim Ben Tijani Ben Haj Hamda BEN ALI	obywatelstwo tunezyjskie i francuskie; m-ce ur.: Le Petit Quevilly (76), data ur.: 6 kwietnia 1971 r. (lub 16 kwietnia zgodnie z tunezyjskim dowodem tożsamości); rodzice: Tijani BEN ALI data ur.: 9 lutego 1932 r. i Paulette HAZET (lub HAZAT) data ur.: 23 lutego 1936 r.; współmałżonek: Amel SAIED (lub SAID); zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: Chouket El Arressa, – Hammam – Sousse – zgodnie z tunezyjskim dowodem tożsamości nr 00297112; zamieszkały: 14, esplanade des Guinandiers à Bailly Romainvilliers (77) – zgodnie z francuskim dowodem tożsamości nr 111277501841.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
48.	Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 28 sierpnia 1974 r., matka: Leila DE-ROUICHE, dyrektor handlowy, zamieszkały: 23 rue Ali Zlitni, El Manar, 2 – Tunis, dowód tożsamości nr 04622472.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/112**z dnia 27 stycznia 2016 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %«, zamrożone	137,2	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek i bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	155,1	0	AR
		164,0	0	BR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> bez kości, zamrożone	310,0	0	AR
		202,7	29	BR
		303,3	0	CL
		244,7	17	TH
0207 27 10	Kawałki z indyków bez kości, zamrożone	372,9	0	BR
		253,9	13	CL
0408 91 80	Jaja bez skorupki suszone	568,6	0	AR
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	236,6	15	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/113**z dnia 28 stycznia 2016 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7 ust. 4,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) Dnia 30 kwietnia 2015 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) o wszczęciu postępowania antydumpingowego („postępowanie antydumpingowe”) w odniesieniu do przywozu do Unii stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej („pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie antydumpingowe wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 17 marca 2015 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej. Skarga zawierała dowody prima facie wskazujące na przywóz wymienionego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) W następstwie złożonego przez skarżącego wniosku, popartego wymaganymi dowodami, w dniu 17 grudnia 2015 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) 2015/2386⁽³⁾, zgodnie z którym przywóz prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z ChRL podlega rejestracji od dnia 19 grudnia 2015 r.

1.3. Strony objęte dochodzeniem

- (4) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników, a także władze chińskie, o wszczęciu dochodzenia. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że tymczasowo wybrała Zjednoczone Emiraty Arabskie jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego i zaprosiła je do przedstawiania uwag na temat tego wyboru.
- (5) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 143 z 30.4.2015, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 111.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (6) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów niepowiązanych i producentów unijnych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu, że może dokonać kontroli wyrywkowej spółek, które zostaną objęte dochodzeniem zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wyrywkowa wśród producentów eksportujących

- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeśli tak, by umożliwić dokonanie wyboru próby, poproszono wszystkich producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do władz chińskich o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (8) W sumie trzy grupy producentów eksportujących udzieliły wymaganych informacji, wyraziły zgodę na włączenie ich do próby i zwróciły się o indywidualne badanie, jeśli nie zostałyby objęte próbą. Ze względu na niewielką liczbę przedsiębiorstw współpracujących (w sumie trzy grupy składające się z sześciu producentów, trzech eksporterów powiązanych w Chinach oraz dwóch eksporterów powiązanych w Singapurze) Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna w odniesieniu do producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie.

b) Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja powiadomiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba pierwotnie składała się z czterech producentów, w przypadku których Komisja wiedziała przed wszczęciem dochodzenia, że wytwarzają pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej w Unii. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości sprzedaży do klientów niepowiązanych. W zawiadomieniu o wszczęciu zwrócono się także do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie tymczasowej próby. Nie otrzymano żadnych uwag na temat zaproponowanej próby. Producenci unijni włączeni do próby reprezentują 90 % szacowanej całkowitej produkcji Unii. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

c) Kontrola wyrywkowa importerów

- (10) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności zastosowania kontroli wyrywkowej oraz o ewentualnym doborze próby, wszystkich niepowiązanych importerów poproszono o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (11) W sumie czterech niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę współpracujących importerów Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.5. Formularze wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych

- (12) Do celów art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja przesłała formularze wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych do władz ChRL i pochodzących z tego państwa współpracujących producentów eksportujących. Żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie złożył wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (13) Komisja rozesała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech współpracujących (grup) producentów eksportujących w ChRL, czterech producentów unijnych objętych próbą, czterech importerów niepowiązanych, pięciu użytkowników niepowiązanych i czterech użytkowników powiązanych. Następnie dwóch importerów niepowiązanych i trzech użytkowników niepowiązanych wycofało się ze współpracy.

- (14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody i interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) *Producenci unijni:*
 - Celsa UK, Zjednoczone Królestwo
 - Megasa Siderur, Hiszpania
 - Riva Acier, Francja
 - SN Maia, Portugalia
 - b) *Niepowiązani importerzy w Unii:*
 - Ronly Ltd, Zjednoczone Królestwo
 - c) *Użytkownicy w Unii:*
 - Użytkownicy powiązani:
 - BRC, Zjednoczone Królestwo
 - Express Limited, Zjednoczone Królestwo
 - Rom, Zjednoczone Królestwo
 - Romtech, Zjednoczone Królestwo
 - Użytkownicy niepowiązani:
 - Capital, Zjednoczone Królestwo
 - Roe Bros and Northwest Steel, Zjednoczone Królestwo
 - d) *Producenci eksportujący w ChRL:*
 - Jiangyin Xicheng Group:
 - Jiangyin Xicheng Steel Co., Ltd.
 - Jiangyin Ruihe Metal Products Co., Ltd.
 - Wuxi Xijun International Trade Co.Ltd. (eksporter powiązany w ChRL)
 - Jiangsu Xichuang International Trade Co., Ltd (eksporter powiązany w ChRL)
 - Jiangsu Yonggang Group:
 - Jiangsu Yonggang Group Co., Ltd.
 - Jiangsu Lianfeng Industrial Co., Ltd.
 - Jiangsu Shagang Group:
 - Zhangjiagang Hongchang High Wires Co., Ltd.
 - Zhangjiagang Shatai Steel Co., Ltd.
 - Jiangsu Shagang International Co., Ltd. (eksporter powiązany w ChRL)
 - e) *Producent w państwie analogicznym*
 - ArcelorMittal South Africa (RPA)
- (15) Komisja nie odbyła wizyty u dwóch eksporterów powiązanych chińskich przedsiębiorstw współpracujących w Singapurze, a mianowicie Lianfeng International PTE., Ltd. (eksporter powiązany Yonggang Group) i Xinsha International PTE, Ltd. (eksporter powiązany Shagang Group). Ich dokumentacja i rachunki zostały jednak udostępnione Komisji w pożądanym zakresie podczas inspekcji przeprowadzonej w trakcie wizyty na miejscu u ich odpowiednich producentów powiązanych w ChRL.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (16) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”). Ze względu na szczególne okoliczności na rynku w 2011 r. opisane w motywie 148 ograniczono znaczenie roku 2011 dla analizy szkody, natomiast zmianom, które nastąpiły od dnia 1 stycznia 2012 r., poświęcono odpowiednio więcej uwagi. Wskaźniki opierają się zatem na roku 2012, w stosownych przypadkach.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produktem objętym niniejszym dochodzeniem są żeliwne lub stalowe sztaby i pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej wykonane z żelaza, stali niestopowej lub stopowej (ale z wyłączeniem stali nierdzewnej, szybkotnącej i krzemowo-manganowej), nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, ale z włączeniem tych, które po walcowaniu zostały skręcone. Przedmiotowe sztaby i pręty posiadają wgłębienia, żeberka, rowki lub inne odkształcenia, powstałe podczas procesu walcowania lub są skręcone po walcowaniu. Podstawową cechą produktów o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej jest zdolność do wytrzymania wielokrotnych naprężeń bez pęknięcia oraz, w szczególności, zdolność do wytrzymania ponad 4,5 miliona cykli w próbie wytrzymałości zmęczeniowej, przy zastosowaniu współczynnika asymetrii cyklu naprężeń (min/max) wynoszącego 0,2 oraz różnic naprężenia przekraczających 150 MPa.
- (18) Definicja produktu odpowiada wymogom brytyjskiej normy BS4449 i zazwyczaj można stwierdzić, czy produkt jest objęty definicją dzięki certyfikacji i oznaczeniom CARES na samych prętach zbrojeniowych. W związku z tym, w przeciwieństwie do opinii wyrażonej przez niektóre zainteresowane strony, praktyczne wdrożenie środków nie stanowi problemu.
- (19) Produktem objętym postępowaniem jest produkt opisany w motywie 17 powyżej, pochodzący z ChRL, objęty obecnie kodami CN ex 7214 20 00, ex 7228 30 20, ex 7228 30 41, ex 7228 30 49, ex 7228 30 61, ex 7228 30 69, ex 7228 30 70 oraz ex 7228 30 89.

2.2. Produkt podobny

- (20) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem oraz produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w ChRL i państwie analogicznym, a także produkt produkowany przez przemysł unijny i sprzedawany na rynku Unii mają te same podstawowe właściwości i zastosowania fizyczne, chemiczne i techniczne. Z tego względu wstępnie uznano je za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Wprowadzenie

- (21) Sześciu chińskich producentów eksportujących należących do trzech grup (Jiangyin Xicheng Group, Jiangsu Yonggang Group oraz Jiangsu Shagang Group) współpracowało w ramach dochodzenia. Stanowili oni ponad 95 % całkowitego chińskiego wywozu do Unii w OD. Wszystkie przedsiębiorstwa dokonywały wywozu do Unii za pośrednictwem eksporterów powiązanych mających siedzibę w ChRL lub Singapurze.
- (22) Dwie ze współpracujących grup, Jiangsu Yonggang oraz Jiangsu Shagang, są powiązane wspólną własnością, jaką jest jeden z producentów eksportujących pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej, co potwierdziły obydwie grupy w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Przedsiębiorstwa utrzymywały jednak, że obydwie grupy należy traktować jako odrębne podmioty do celów niniejszego dochodzenia. Przedsiębiorstwa podkreśliły między innymi, że nie biorą udziału w procesach decyzyjnych drugiej strony, że nie ma między nimi powiązania operacyjnego, a ponadto utrzymywane są oddzielne linie produkcyjne i całkowicie niezależne kanały dystrybucji sprzedaży na rynkach krajowych i zagranicznych.
- (23) W odniesieniu do tego argumentu, biorąc pod uwagę charakter i intensywność stosunków między grupami – a mianowicie fakt, że jedno z przedsiębiorstw należących do jednej grupy jest największym pojedynczym udziałowcem głównego producenta produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez drugą grupę, oraz że pracownicy pierwszego przedsiębiorstwa są członkami głównych organów statutowych drugiego przedsiębiorstwa – Komisja stwierdza wstępnie, że obydwie grupy należy traktować jako powiązane. Dlatego też wobec przedsiębiorstw z obu grup należy zastosować jedną stawkę średniego ważonego cła tymczasowego.

- (24) Żaden ze współpracujących producentów eksportujących z ChRL nie złożył wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych. W związku z tym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną określono na podstawie ceny lub wartości konstruowanej dla państwa trzeciego o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).

3.2. Państwo analogiczne

- (25) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że planuje wybrać Zjednoczone Emiraty Arabskie jako odpowiednie państwo analogiczne, i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Znani producenci produktu objętego postępowaniem w tym kraju, z którymi skontaktowała się Komisja, nie podjęli jednak współpracy.
- (26) Komisja zbadała również, czy jakiekolwiek inne państwo o gospodarce rynkowej produkujące pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej mogłoby stanowić odpowiednie państwo analogiczne. Według informacji dostępnych Komisji na podstawie skargi, uwag stron i danych Eurostatu, do innych krajów produkujących pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej należą: Egipt, Oman, Katar, Arabia Saudyjska, RPA, Turcja i Ukraina. Komisja skontaktowała się w sumie z 38 potencjalnymi producentami produktu objętego postępowaniem w tych krajach.
- (27) Tylko jedno przedsiębiorstwo mające siedzibę w RPA nawiązało współpracę. To przedsiębiorstwo udzieliło odpowiedzi na pytania w kwestionariuszu przeznaczonym dla producentów w państwie analogicznym i wyraziło zgodę na weryfikację jego odpowiedzi na miejscu. Jeden producent z siedzibą w Turcji początkowo wyraził zainteresowanie nawiązaniem współpracy, lecz ostatecznie nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, mimo podjęcia przez Komisję wielokrotnych prób uzyskania odpowiedzi.
- (28) W odniesieniu do przedmiotowego przedsiębiorstwa z RPA Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (China Iron and Steel Association – CISA) będące stroną zainteresowaną w tym postępowaniu wspomniało, że przedsiębiorstwo jest spółką zależną jednego z producentów UE, którzy poparli skargę. Według CISA obiektywność wszelkich danych przedstawionych przez to przedsiębiorstwo będzie budzić wątpliwości.
- (29) W odniesieniu do tego argumentu należy przede wszystkim zauważyć, że Komisja miała ograniczony wybór państwa analogicznego, ponieważ inne państwa nie nawiązały współpracy. Po drugie stosunek między przedsiębiorstwem z państwa analogicznego i producentem UE nie ma znaczenia do celów niniejszego dochodzenia. Komisja zauważa, że nawet jeśli producenci w państwach analogicznych są powiązani z producentami unijnymi, takie powiązanie nie unieważnia ustalenia wartości normalnej w oparciu o zweryfikowane dane ani nie wpływa na takie ustalenie, co zostało potwierdzone w niedawnym wyroku Trybunału Sprawiedliwości w podobnej sprawie ⁽¹⁾. Ponadto nie istnieją żadne szczególne powody, dla których należałoby zakwestionować wykorzystanie danych producenta z tego państwa analogicznego, które zostały odpowiednio zweryfikowane. Ponadto krajowy rynek prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej w RPA jest stosunkowo otwarty, nie jest chroniony cłami przywozowymi w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, istnieje na nim konkurencja wewnętrzna między kilkoma producentami krajowymi, a udział przywozu w rynku jest znaczny i wynosi 13 %. Producent z państwa analogicznego poddany weryfikacji posiada znaczny udział w sprzedaży krajowej i eksportowej, a jego udział w rynku krajowym utrzymuje się w przedziale 13–23 %. Wytwarza on typy produktu podobnego zbliżone do typów wywozonych do Unii przez producentów chińskich.
- (30) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie postępowania, że RPA jest odpowiednim państwem analogicznym na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3. Wartość normalna

- (31) Jak zauważono powyżej w motywie 24, wartość normalną dla producentów eksportujących z ChRL określono na podstawie konstruowanej wartości normalnej dla państwa analogicznego, którym w tym przypadku jest RPA, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (32) Do celów niniejszych ustaleń Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom, dokonywanej przez producenta współpracującego w państwie analogicznym była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży krajowej reprezentowała co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem każdego z odpowiednich chińskich eksporterów współpracujących dokonujących wywozu do Unii w OD zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie ustalono, że całkowita sprzedaż krajowa w państwie analogicznym była reprezentatywna.

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie C-687/13 z dnia 10 września 2015 r., pkt 68.

- (33) Następnie Komisja dokonała tego samego porównania dla każdego typu produktu, tj. zbadano, czy sprzedaż krajowa danego typu produktu w państwie analogicznym była reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie stwierdzono, że sprzedaż krajowa w państwie analogicznym nie była reprezentatywna dla żadnego typu produktu ani dla żadnego chińskiego eksportera.
- (34) Wartość normalną skonstruowano zatem zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego przez dodanie do średniego kosztu wytworzenia właściwego typu produktu poniesionych średnich ważonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (1–5 %) oraz średniego ważonego zysku osiągniętego przez producenta w państwie analogicznym ze sprzedaży krajowej (10–20 %), podczas zwykłego obrotu handlowego, w okresie objętym dochodzeniem.

3.4. Cena eksportowa

- (35) Współpracujący producenci eksportujący dokonywali wywozu do Unii za pośrednictwem eksporterów powiązanych z siedzibą w Chinach lub Singapurze lub niezależnych przedsiębiorstw handlowych z siedzibą w Chinach.
- (36) Cenę eksportową ustalono zatem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen eksportowych zapłaconych lub należnych pierwszym niezależnym klientom, niezależnie od tego, czy są to importerzy w Unii lub przedsiębiorstwa handlowe w ChRL.

3.5. Porównanie

- (37) Wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących porównano na podstawie ceny *ex-works*.
- (38) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Na tej podstawie przeprowadzono dostosowanie dotyczące kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów pakowania, kosztów kredytu, bonifikat i prowizji w przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen. Dostosowania mieściły się w przedziale 5 %–10 %.
- (40) W odniesieniu do wywozu Chiny jedynie częściowo stosują politykę zwrotu podatku VAT. Zwrotowi nie podlega 4 % ze stawki VAT. Aby wartość normalna była objęta tym samym poziomem opodatkowania co cena eksportowa, skorygowano tę wartość w górę o tę część VAT naliczanego za przywóz prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej, która nie została zwrócona chińskim producentom eksportującym⁽¹⁾.

3.6. Marginesy dumpingu

- (41) Jak przewidziano w art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, dla każdej współpracującej grupy przedsiębiorstw średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu podobnego w państwie analogicznym porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego mu typu produktu objętego postępowaniem.
- (42) Jak wyjaśniono w motywie 23, Komisja stwierdziła, że dwie ze współpracujących grup przedsiębiorstw należy traktować jako podmioty powiązane.
- (43) Ustanowiono zatem pojedynczy margines dumpingu dla producentów eksportujących należących do obydwu grup poprzez wyrażenie sumy ich indywidualnych wielkości dumpingu jako odsetka sumy ich skonstruowanych (ze względu na obecność eksporterów powiązanych) wartości CIF na granicy Unii.
- (44) W odniesieniu do obejmującego całe państwo marginesu dumpingu Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. W tym celu dokonano porównania między całkowitą wielkością wywozu współpracujących producentów eksportujących i całkowitym przywozem z ChRL według danych statystycznych dotyczących przywozu pochodzących z Eurostatu. Ponieważ poziom współpracy był wysoki, obejmujący cały kraj margines dumpingu został tymczasowo ustalony na poziomie najwyższego marginesu dumpingu stwierdzonego dla współpracujących producentów eksportujących.

⁽¹⁾ Ten sposób został zaakceptowany przez Sąd w sprawie T-423/09 Dashiqiao przeciwko Radzie/wyrok z dnia 16 grudnia 2011 r., pkt 34–50.

- (45) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Jiangyin Xicheng Steel Co., Ltd.	66,0
Jiangyin Ruihe Metal Products Co., Ltd.	66,0
Jiangsu Yonggang Group Co., Ltd.	51,5
Jiangsu Lianfeng Industrial Co., Ltd.	51,5
Zhangjiagang Hongchang High Wires Co., Ltd.	51,5
Zhangjiagang Shatai Steel Co., Ltd.	51,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,0

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

4.1. Przemysł unijny

- (46) Produkt podobny wytwarza 11 unijnych producentów. Zostają oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.
- (47) Jedna zainteresowana strona zwróciła się do Komisji o wyjaśnienie, czy przemysł unijny jest ograniczony do szczególnego regionu w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (48) Komisja zauważa, że chociaż użytkownicy produktu objętego postępowaniem są zlokalizowani wyłącznie w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, producenci produktu podobnego mają siedziby w kilku państwach członkowskich i nie ograniczają się tylko do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii. W związku z tym przemysł unijny jest rozumiany jako odnoszący się do producentów w całej Unii.

4.2. Produkcja unijna

- (49) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia i po jego rozpoczęciu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.
- (50) Na tej podstawie oszacowano, że całkowita produkcja unijna wyniosła około 506 000 ton w OD. Wartość ta obejmuje produkcję wszystkich producentów unijnych, którzy się zgłosili i którzy stanowią cały przemysł unijny.

4.3. Dobór próby producentów unijnych

- (51) Jak wskazano w motywie 9 powyżej, w próbie uwzględniono czterech producentów unijnych, których produkcja stanowiła 90 % szacowanej całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.4. Wolny rynek i rynek sprzedaży wewnętrznej

- (52) W celu ustalenia, czy przemysł unijny doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny powinno być uwzględnione w analizie.
- (53) Pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej są wykorzystywane przez wytwórców, którzy poddają je cięciu i zginaniu, aby osiągnąć kształt i długość dostosowane do indywidualnych wymagań, i dostarczają je na place budowy. Komisja stwierdziła, że znaczna część objętej próbą produkcji producentów unijnych (56 %) była przeznaczona na sprzedaż wewnętrzną. W istocie pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej były sprzedawane przez jednego producenta unijnego przedsiębiorstwom powiązanym, które nie mogły dowolnie wybierać dostawców.

- (54) Podział na sprzedaż wewnętrzną i sprzedaż na wolnym rynku jest istotny przy analizie szkody, ponieważ produkty przeznaczone na sprzedaż wewnętrzną nie są narażone na bezpośrednią konkurencję z przywozem, a ceny są ustalane w ramach grupy, przez co nie są wiarygodne. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem, przy czym ceny są cenami wolnorynkowymi.
- (55) Aby stworzyć możliwie jak najbardziej kompletny obraz przemysłu unijnego, Komisja uzyskała dane dotyczące całkowitej produkcji prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej i ustaliła, czy produkcja była przeznaczana na sprzedaż wewnętrzną czy też na sprzedaż na wolnym rynku. W przypadku niektórych wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego Komisja oddzielnie zbadała dane odnoszące się do wolnego rynku i sprzedaży wewnętrznej, a następnie dokonała analizy porównawczej. Czynniki te obejmują: sprzedaż, udział w rynku, cenę jednostkową, koszt jednostkowy, rentowność oraz przepływ pieniężny. Inne wskaźniki gospodarcze można było jednak wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego, ponieważ zależą one od całkowitej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na sprzedaż wewnętrzną, czy też sprzedawana na wolnym rynku. Czynniki te obejmują: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, produktywność, zapasy i koszty pracy. W przypadku tych czynników aby uzyskać kompletny obraz szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy przeprowadzić analizę całego przemysłu unijnego, ponieważ przedmiotowych danych nie można podzielić na dane dotyczące wolnego rynku i dane dotyczące rynku sprzedaży wewnętrznej.
- (56) Komisja zauważa, że taka analiza jest zgodna z orzecznictwem sądów unijnych i WTO ⁽¹⁾.

5. SZKODA

5.1. Konsumpcja w Unii

- (57) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu. W roku 2011 poziom konsumpcji w Unii był niski w porównaniu z pozostałą częścią okresu badanego. Nastąpiła jednak znacząca poprawa sytuacji na rynku, jak widać w tabeli poniżej, i w okresie od 2011 r. do OD konsumpcja w Unii wzrosła o 50 %, a w okresie od 2012 r. do OD – o 38 %.

	2011	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja (w tonach)	546 359	595 797	628 099	854 328	822 060
Wskaźnik (2012 = 100)	92	100	105	143	138

Źródło: Komisja Europejska (baza danych dozoru celnego), skarga i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.2. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

5.2.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (58) Ustalono, że w okresie badanym przywóz do Unii produktów z Chińskiej Republiki Ludowej, który rozpoczął się dopiero w 2013 r., rozwinął się pod względem wielkości i udziału w rynku, jak następuje:

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość (w tonach)			49 480	279 484	292 304
Wskaźnik (2013 = 100)			100	565	591
Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)			7,9	32,7	35,6
Udział w rynku w odniesieniu do sprzedaży na wolny rynek (%)			11,7	45,9	50,9
Wskaźnik (2013 = 100)			100	415	451

Źródło: Komisja Europejska (baza danych dozoru celnego), skarga i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie C-315/90 Gimelec przeciwko Komisji EU:C:1991:447, pkt 16–29; Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO z 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, pkt 181–215.

- (59) W okresie badanym wielkość przywozu z Chin znacznie wzrosła, od zera do 292 000 ton w OD. Udział w rynku przywozu z Chin również znacznie się zwiększył, z 0 % do 36 % w okresie badanym.

5.2.2. Ceny importowe i podcięcie cenowe

- (60) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu z Chin:

	2011	2012	2013	2014	OD
Średnia cena (EUR/tonę)			442	400	401
Wskaźnik (2013 = 100)			100	90	91

Źródło: Komisja Europejska (baza danych dozoru celnego) i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (61) W okresie badanym średnie ceny przywozu z Chin spadły, co odzwierciedla spadek światowych cen rudy żelaza, wykorzystywanej jako surowiec w Chinach i w państwie analogicznym (zob. tabela w motywie 81 poniżej). Ceny importowe w OD ustalono na podstawie zweryfikowanych cen sprzedaży eksportowej stosowanych przez objętych próbą chińskich producentów eksportujących. Średnie ceny importowe za 2013 r. i 2014 r. ustalono na podstawie bazy danych dozoru celnego. Aby uniknąć porównywania cen z różnych okresów, Komisja uwzględniła długie opóźnienie czasowe między datami faktur a datami odpraw celnych. Ceny produktów przywożonych z Chin utrzymywały się poniżej poziomu cen sprzedaży – zarówno na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych, jak i powiązanych – przemysłu unijnego w tym samym okresie. Jak przedstawiono w motywie 82 poniżej, w 2013 r. średnia cena sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych stosowana przez przemysł unijny wynosiła 483 EUR/tonę, natomiast średnia cena sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych – 456 EUR/tonę. W 2014 r. średnia cena sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych stosowana przez przemysł unijny wynosiła 464 EUR/tonę, natomiast średnia cena sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych – 434 EUR/tonę. W OD średnia cena sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych stosowana przez przemysł unijny wynosiła 458 EUR/tonę, natomiast średnia cena sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych – 427 EUR/tonę.
- (62) W celu określenia, czy w OD wystąpiło podcięcie cenowe – a jeżeli tak, to w jakim zakresie – porównano średnie ważone ceny sprzedaży w podziale na typy produktu wytwarzane przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku Unii, dostosowane do poziomu *ex-works* poprzez odjęcie rzeczywistych kosztów dostawy, prowizji i not kredytowych z odpowiednimi średnimi ważonymi cenami w podziale na typy produktu w przywozie po cenach dumpingowych stosowanymi przez objętych próbą producentów chińskich przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku Unii, ustalonymi na podstawie CIF. Jak wyjaśniono w motywie 102 poniżej, podcięcie cenowe stwierdzono w porównaniu jedynie ze sprzedażą na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych, jako że przy porównaniu uwzględniono jedynie zbliżone typy produktu. Sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych obejmowała wyłącznie typy produktów, które nie są przywożone z Chin.
- (63) Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów producentów unijnych objętych próbą w OD, wykazał margines podcięcia cenowego w przedziale między 1,7 % a 5,6 %. Niższe ceny w przywozie produktów po cenach dumpingowych w porównaniu z cenami unijnymi w okresie badanym wyjaśniają znaczny wzrost wielkości przywozu chińskiego i udziału w rynku przywozu z Chin od 2013 r.

5.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.3.1. Uwagi wstępne

- (64) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu produktów po cenach dumpingowych z Chin na przemysł unijny obejmowało ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych mających wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (65) Jak wspomniano w motywie 9, do zbadania ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wyrwykową.

- (66) Do celów analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. W tym względzie sytuację gospodarczą przemysłu unijnego ocenia się na podstawie: a) wskaźników makroekonomicznych, takich jak produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu, w odniesieniu do których zgromadzono dane na poziomie całego przemysłu unijnego; oraz na podstawie b) wskaźników mikroekonomicznych, takich jak średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału, zapasy i koszty pracy, w odniesieniu do których zgromadzono dane na poziomie producentów unijnych objętych próbą.
- (67) Wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia i po jego rozpoczęciu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, zostały wykorzystane w celu ustalenia wskaźników makroekonomicznych, a w szczególności danych dotyczących nieobjętych próbą producentów unijnych.
- (68) Wskaźniki mikroekonomiczne ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez objętych próbą producentów unijnych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (69) Jak wyjaśniono w motywie 103 poniżej, podcięcie cenowe i zaniżanie cen stwierdzono na podstawie typów produktów, które można było porównać z produktami przywozonymi z Chin – tj. które były objęte tym samym numerem kodu produktu – co oznacza, że nie uwzględniono sprzedaży na rzecz klientów powiązanych, ponieważ obejmuje ona wyłącznie typy produktów, które nie są przywożone z Chin. Pozostałe wskaźniki szkody ustalono na podstawie wszystkich typów produktów. Nawet jeśli pozostałe wskaźniki szkody ustalono by wyłącznie na podstawie porównywalnych typów produktów, nie zmieniłoby to zaobserwowanych tendencji.

5.3.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (70) W okresie badanym tendencje dotyczące unijnej produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania tych mocy przedstawiały się następująco:

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość produkcji prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej (w tonach)	533 612	569 599	507 046	516 762	506 361
Wskaźnik (2012 = 100)	94	100	89	91	89
Wielkość produkcji wszystkich produktów (w tonach)	5 364 368	5 416 193	5 169 720	5 510 322	5 500 486
Wskaźnik (2012 = 100)	99	100	95	102	102
Moce produkcyjne w odniesieniu do wszystkich produktów (w tonach)	7 700 405	7 710 620	7 705 934	7 688 851	7 709 741
Wskaźnik (2012 = 100)	100	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych – wszystkie produkty (%)	70	70	67	72	71
Wskaźnik (2012 = 100)	99	100	96	102	102

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (71) Mimo wzrostu konsumpcji unijnej w okresie badanym odnotowano spadek produkcji unijnej.
- (72) Jako że do produkcji zarówno produktu podobnego, jak i innych typów prętów zbrojeniowych można wykorzystywać te same maszyny, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych obliczono dla wszystkich typów prętów zbrojeniowych. Nie istnieją specjalne maszyny do produkcji prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej, które można by uwzględnić przy obliczeniu mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych wyłącznie dla produktu podobnego. Mimo wzrostu konsumpcji unijnej moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych pozostawały na niezmiennym poziomie w okresie badanym. Spadek wielkości produkcji produktu objętego postępowaniem skompensowano wzrostem wielkości produkcji innych produktów.

b) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost

- (73) Sprzedaż jednego z producentów unijnych obejmowała sprzedaż wewnętrzną skierowaną do jego przedsiębiorstw powiązanych. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost oszacowano zatem oddzielnie dla sprzedaży wewnętrznej (sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych) i dla wolnego rynku (sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych).
- (74) Tendencje rynkowe w zakresie wielkości sprzedaży, udziału w rynku i jego wzrostu przedstawiały się w okresie badanym następująco:

	2011	2012	2013	2014	OD
Wielkość sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych (w tonach)	255 388	249 832	206 004	246 055	248 213
Wskaźnik (2012 = 100)	102	100	82	98	99
Udział w rynku sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych w odniesieniu do konsumpcji UE (%)	46,7	41,9	32,8	28,8	30,2
Wskaźnik (2012 = 100)	111	100	78	69	72
Wielkość sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych (w tonach)	269 728	319 148	292 521	260 470	261 180
Wskaźnik (2012 = 100)	85	100	92	82	82
Udział w rynku sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych w odniesieniu do konsumpcji UE (%)	49,4	53,6	46,6	30,5	31,8
Wskaźnik (2012 = 100)	92	100	87	57	59

Źródło: Komisja Europejska (baza danych dozoru celnego), skarga, odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (75) Wielkość sprzedaży do klientów niepowiązanych – po wzroście odnotowanym w 2011 r. i 2012 r. w kontekście rosnącej konsumpcji – zaczęła spadać od 2013 r., przy jednoczesnym szybkim wzroście przywozu po cenach dumpingowych. Znalazło to również odzwierciedlenie w zwiększeniu stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, które w okresie badanym zwiększyły się łącznie o 27 %, a w okresie od 2012 r. do OD – o 28 %.
- (76) Ponadto, mimo stałego wzrostu konsumpcji, od 2011 r. udział w rynku sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych przez przemysł unijny znacznie spadł o 18 punktów procentowych, a od 2012 r. – o 22 punkty procentowe. Sytuacja ta wskazuje, że przemysł unijny nie mógł w pełni odnieść korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii ze względu na rosnący udział w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych.

- (77) Sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych najpierw spadła w 2013 r. – w tym samym czasie, gdy rozpoczął się przywóz z Chin po cenach dumpingowych – lecz następnie wzrosła, powracając do pierwotnego poziomu. Udział w rynku sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych spadł o 17 punktów procentowych od 2011 r. i o 12 punktów procentowych od 2012 r. Jako że sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych odbywała się na rynku sprzedaży wewnętrznej, przywóz chiński wpłynął na nią jedynie pośrednio.

c) Zatrudnienie i wydajność

- (78) Zatrudnienie spadło z 253 osób w 2011 r. do 231 osób w 2012 r., a następnie do 209 osób w OD. Zatrudnienie w przemyśle unijnym obliczono poprzez uwzględnienie liczby pracowników zajmujących się wyłącznie produktem objętym postępowaniem, jeśli taka liczba jest dostępna, lub rozdzielenie całkowitej liczby osób zatrudnionych przez producentów proporcjonalnie do udziału produkcji produktu objętego postępowaniem. Produktowność, mierzona jako produkcja w tonach na zatrudnioną osobę na rok, wzrosła o 15 % od 2011 r. do 2012 r. W okresie od 2012 r. do OD wydajność najpierw spadła w 2013 r. wraz ze spadkiem produkcji, lecz następnie osiągnęła poprzedni poziom, co może oznaczać, że przemysł unijny dokonał znacznych wysiłków w celu poprawy wydajności, przy jednoczesnym utrzymaniu produkcji na poziomie z 2013 r.

	2011	2012	2013	2014	OD
Liczba pracowników	253	231	243	221	209
Wskaźnik (2012 = 100)	109	100	105	96	90
Wydajność (Mt/pracownik)	2 113	2 465	2 090	2 334	2 423
Wskaźnik (2012 = 100)	86	100	85	95	98

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

d) Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (79) Marginesy dumpingowe chińskich producentów eksportujących objętych próbą są znaczne (zob. motyw 45 powyżej). Biorąc pod uwagę sektor produktu objętego postępowaniem, wielkość, udział w rynku i ceny przywozu produktów po cenach dumpingowych z Chin, nie można uznać, że wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny jest nieistotny.
- (80) Uprzednio nie miał miejsca żaden przywóz. Oznacza to, że przemysł nie odczuwa żadnych strat na skutek dumpingu w przeszłości.

5.3.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży na rynku unijnym oraz jednostkowy koszt produkcji

- (81) Średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz klientów niepowiązanych w Unii spadły o 16 % w okresie od 2012 r. do OD. Spadek cen odzwierciedla ogólną tendencję spadkową w odniesieniu do kosztów surowców na świecie, zarówno złomu strzępionego stosowanego w Unii, jak i rudy żelaza wykorzystywanej w Chinach i państwie analogicznym, jak przedstawiono w tabeli poniżej.

	2011	2012	2013	2014	OD
Cena złomu w EUR/tonę (produkcji unijni objęci próbą)	320	308	281	270	260
Wskaźnik (2012 = 100)	104	100	91	88	85

	2011	2012	2013	2014	OD
Cena złomu strzępionego w EUR/tonę (rynek Unii)	318	285	254	261	251
Wskaźnik (2012 = 100)	112	100	89	92	88
Cena rudy żelaza w EUR/tonę (przywóz do Chin)	124	100	96	72	60
Wskaźnik (2012 = 100)	125	100	96	73	61
Cena rudy żelaza w EUR/tonę (przywóz do Chin) przedstawiona przez chińskich producentów eksportujących	Nie podano	Nie podano	[90-110]	[60-80]	[50-70]

Źródło: Skarżący, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, www.indexmundi.com, CISA.

- (82) W okresie od 2012 r. do OD ceny sprzedaży przemysłu unijnego spadały jednak szybciej niż ceny surowca, tj. złomu strzępionego, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i względnych. Jak wynika z tabeli poniżej, doprowadziło to do strat od 2013 r.

	2011	2012	2013	2014	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii powiązanych klientom	529	540	483	464	458
Wskaźnik (2012 = 100)	98	100	89	86	85
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii niepowiązanych klientom	505	507	456	434	427
Wskaźnik (2012 = 100)	100	100	90	86	84
Koszt jednostkowy towarów sprzedawanych klientom powiązanych (EUR/tonę)	544	527	490	479	470
Wskaźnik (2012 = 100)	103	100	93	91	89
Koszt jednostkowy towarów sprzedawanych klientom niepowiązanym (EUR/tonę)	515	502	469	448	439
Wskaźnik (2012 = 100)	103	100	93	89	87

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

b) Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (83) W okresie badanym przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji producentów unijnych i ich zdolność do pozyskiwania kapitału rozwijały się w następujący sposób:

	2011	2012	2013	2014	OD
Rentowność sprzedaży klientom powiązanim w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 2,8	+ 2,5	- 1,5	- 3,2	- 2,7
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanim w Unii dostosowana do porównywalnych typów produktu (% obrotu ze sprzedaży)	- 3,5	+ 1,6	- 2,5	- 3,1	- 2,4
Przepływ pieniężny – sprzedaż klientom powiązanim (w EUR)	- 336 830	6 965 666	1 619 217	619 310	1 582 626
Przepływ pieniężny – sprzedaż klientom niepowiązanim (w EUR)	14 899 504	5 240 507	600 099	-389 019	- 946 642
Inwestycje (w EUR)	7 176 323	6 546 524	5 880 627	4 504 181	5 030 792
Wskaźnik (2012 = 100)	110	100	90	69	77
Zwrot z inwestycji (%)	- 83	71	- 76	- 144	- 110

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (84) Rentowność producentów unijnych objętych próbą ustalono oddzielnie dla sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych i niepowiązanych. Rentowność wyrażono jako zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom w Unii przedstawiony jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (85) Jeśli chodzi o sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych, producenci unijni objęci próbą ponieśli straty w 2011 r., lecz w 2012 r. wraz ze wzrostem konsumpcji w Unii ich sytuacja zaczęła się poprawiać. W 2012 r. osiągnięto zysk ze sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych w wysokości +2,5 %. Od 2013 r. ponownie zaczęto odnotowywać straty w odniesieniu do sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych. Ceny sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych niekoniecznie jednak odzwierciedlają ceny rynkowe, jako że są one ustalane na zasadzie porozumienia między powiązanimi stronami. Zysku ze sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych nie można było zatem uwzględnić w przedstawieniu rentowności przemysłu unijnego.
- (86) Jeśli chodzi o sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych, odnotowano podobną tendencję jak w przypadku sprzedaży przedsiębiorstwom powiązanym. Przed 2012 r. sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych generowała straty, w 2012 r. przynosiła zyski, a następnie od 2013 r. ponownie zaczęła być nieopłacalna.
- (87) Przepływ pieniężny określający zdolność przemysłu do samodzielnego finansowania działalności był początkowo dodatni dla sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych, lecz od 2014 r. zaczął być ujemny ze względu na utrzymujące się straty. Przepływ pieniężny sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych był ujemny w 2011 r., lecz dodatni w pozostałej części okresu badanego. Jako że ceny sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych niekoniecznie odzwierciedlają ceny rynkowe, nie można uznać, że przepływ pieniężny w przypadku tej sprzedaży odzwierciedla sytuację w zakresie przepływów pieniężnych przemysłu unijnego.
- (88) Zmiany rentowności i przepływów środków pieniężnych w okresie badanym ograniczały zdolność objętych próbą producentów unijnych do inwestowania w działalność i osłabiały ich rozwój. Ze względu na specyfikę przemysłu środki inwestycyjne są jednak przeznaczane na wytwarzanie różnych produktów, w tym produktów nieobjętych zakresem dochodzenia. Z tego powodu nie było możliwe bezpośrednie ustalenie wielkości inwestycji i zwrotu z inwestycji – będącego zyskiem przedstawionym jako odsetek wartości księgowej netto inwestycji – konkretnie dla produktu będącego przedmiotem dochodzenia. Zamiast tego założono, że inwestycje były przydzielane na produkt objęty postępowaniem według udziału w obrotach.

- (89) W związku z powyższym można stwierdzić, że w OD wyniki finansowe objętych próbą producentów unijnych pozostawały ujemne.

(c) Zapasy

- (90) Poziom zapasów objętych próbą producentów unijnych wzrósł w okresie badanym o 27 %. Wzrost ten zbiegł się ze zmniejszeniem udziału w rynku.

	2011	2012	2013	2014	OD
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	56 934	56 537	57 280	69 942	72 473
Wskaźnik (2012 = 100)	101	100	101	124	128

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

d) Koszty pracy

- (91) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą wzrosły nieznacznie w okresie badanym. Jednocześnie odnotowano poprawę średniej wydajności. Koszty pracy stanowiły 13 % całkowitych kosztów produkcji. Dlatego też koszty pracy nie są czynnikiem decydującym w przypadku kosztów produkcji.

	2011	2012	2013	2014	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	104 161	112 246	108 249	127 588	138 047
Wskaźnik (2012 = 100)	93	100	96	114	123

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (92) W dochodzeniu wykazano, że przemysł unijny nie odniósł korzyści ze wzrostu konsumpcji w okresie badanym. Początkowo, od 2011 r. do 2012 r., nie stwierdzono szkody, co można wytłumaczyć faktem, że nie miał miejsca przywóz, lecz następnie, od 2013 r., sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego pogorszyła się w porównaniu z poziomem z 2012 r. Niektóre wskaźniki, takie jak wielkość produkcji i wielkość sprzedaży przemysłu unijnego, w istocie uległy stagnacji mimo utrzymującego się wzrostu konsumpcji unijnej. Udział przemysłu unijnego w rynku znacznie spadł, ponieważ zwiększonej konsumpcji unijnej towarzyszył szybki wzrost przywozu z Chin.
- (93) Ponadto na pewne wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi, a mianowicie rentowność i przepływ pieniężny przemysłu unijnego, poważny wpływ wywarła presja cenowa panująca na rynku unijnym (spadek rentowności o 4 punkty procentowe). Przemysł unijny nie był w stanie utrzymać swoich cen na poziomie pozwalającym na zachowanie rentowności, zbliżonej do wartości z 2012 r., w wyniku czego zaczął odnosić straty.
- (94) W związku z powyższym można tymczasowo uznać, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (95) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktów po cenach dumpingowych z Chin spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w stopniu wystarczającym, aby można ją było uznać za istotną. Oprócz przywozu towarów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

6.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (96) Dochodzenie wykazało, że w okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 50 % i że w tym samym czasie wielkość przywozu z Chin również znacznie wzrosła. Jak wyjaśniono w motywach 58-59, przywóz z Chin wzrósł od zera w 2012 r. do 292 000 ton w OD. Wzrost przywozu po cenach dumpingowych zbiegł się z drastycznym spadkiem udziału w rynku posiadanego przez przemysł unijny: jak przedstawiono w motywach 74-76, sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych prowadzona przez przemysł unijny spadła z 319 000 ton w 2012 r. do 261 000 ton w OD.
- (97) W odniesieniu do presji cenowej, jaka istniała na rynku unijnym w okresie badanym, stwierdzono, że średnie ceny importowe z Chin utrzymywały się stale poniżej średnich cen sprzedaży przemysłu unijnego. Przez podcięcie cen stosowanych przez przemysł unijny udział w rynku przywozu z Chin wzrósł od zera w 2012 r. do 36 % konsumpcji unijnej w OD. Jeśli chodzi o wolny rynek, udział przywozu z Chin wzrósł od zera w 2012 r. do 51 % w OD. Udział przemysłu unijnego w wolnym rynku spadł z 92 % w 2012 r. do 46 % w OD. Utrata udziału w rynku oznacza, że przemysł unijny nie mógł odnosić korzyści ze zwiększonej konsumpcji.
- (98) Ze względu na presję cenową wywieraną przez zwiększający się przywóz z Chin przemysł unijny nie był w stanie pokryć swoich kosztów. Przemysł unijny odnotowywał straty w 2011 r., a przed rozpoczęciem dumpingu w 2012 r. osiągał jedynie nieznaczny zysk. Przemysł unijny zaczął ponosić straty od 2013 r., tj. w tym samym czasie, kiedy przywóz po cenach dumpingowych pojawił się na rynku Unii.
- (99) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że nagły wzrost przywozu produktów z Chin po cenach dumpingowych stale podcinających ceny przemysłu unijnego spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (100) Przemysł unijny nie prowadzi niemal żadnego wywozu. Wywóz do państw trzecich zmniejszył się z 1 % do 0 % sprzedaży w okresie badanym. W związku z tym można uznać, że działalność wywozowa przemysłu unijnego nie może być przyczyną tej istotnej szkody.

6.3.2. Sprzedaż stronom powiązanym

- (101) Eksporterzy chińscy twierdzili, że zerwano związek przyczynowy, ponieważ sprzedaż jednego z producentów unijnych kierowana jest niemal wyłącznie do stron powiązanych na rynku sprzedaży wewnętrznej. W związku z tym wszelka szkoda byłaby spowodowana niskimi cenami transferowymi ustalonymi między przedsiębiorstwami powiązanymi, a nie przywozem z Chin.
- (102) Po pierwsze, Komisja zauważa, że tylko jeden z producentów unijnych objętych próbą prowadzi sprzedaż wewnętrzną, a ponadto prowadzi sprzedaż produktu podobnego inną niż sprzedaż wewnętrzną.
- (103) Po drugie, w trakcie dochodzenia ustalono, że ceny stosowane wobec stron powiązanych były wyższe niż ceny sprzedaży na wolnym rynku. Stwierdzono również, że sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych dotyczyła typów produktów, które nie były przywożone z Chin. Podcięcie cenowe i zniżenie cen ustalono wyłącznie na podstawie zbliżonych typów produktów, porównując chińskie ceny importowe z cenami sprzedaży producentów unijnych dla zbliżonych typów produktów. W związku z tym sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych nie wpłynęła na ustalenie podcięcia cenowego i zniżenia cen. Ponadto zmiany wskaźników szkody, poddanych analizie oddzielnie dla sprzedaży wewnętrznej i sprzedaży na wolnym rynku, wykazały porównywalną tendencję. Na tej podstawie uwzględniono argument przedstawiony przez eksporterów chińskich, lecz nie ma on wpływu na ustalenia.

6.3.3. Przywóz z państw trzecich

Państwo		2011	2012	2013	2014	OD
ChRL	Wielkość (w tonach)			49 480	279 484	292 304
	Wskaźnik (2013 = 100)			100	565	591
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)			7,9	32,7	35,6
	Wskaźnik (2013 = 100)			100	415	451
	Średnia cena			442	400	401
	Wskaźnik (2013 = 100)			100	90	91
Turcja	Wielkość (w tonach)	8 726	1 182	74 965	65 299	16 323
	Wskaźnik (2012 = 100)	738	100	6 342	5 525	1 381
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	1,6	0,2	11,9	7,6	2,0
	Wskaźnik (2012 = 100)	805	100	6 016	3 853	1 001
	Średnia cena	697	508	463	565	691
	Wskaźnik (2012 = 100)	137	100	91	111	136
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Chin	Wielkość (w tonach)	21 243	26 817	80 094	68 319	20 362
	Wskaźnik (2012 = 100)	79	100	299	255	76
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	3,9	4,5	12,8	8,0	2,5
	Wskaźnik (2012 = 100)	86	100	283	178	55
	Średnia cena	657	610	488	659	570
	Wskaźnik (2012 = 100)	108	100	80	108	94

Źródło: Komisja Europejska (baza danych dozoru celnego), skarga i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (104) Przywóz po cenach dumpingowych z Chin stanowił 93 % całego przywozu na rynek Unii w OD. Istniały inne źródła przywozu, w tym z Turcji, które należy poddać analizie w kontekście związku przyczynowego.
- (105) W wyniku dochodzenia stwierdzono, że średnie ceny sprzedaży stosowane przez tureckich producentów eksportujących utrzymywały się na poziomie powyżej cen sprzedaży chińskich producentów eksportujących i cen stosowanych przez przemysł unijny w okresie badanym. Co więcej, udział w rynku przywozu z Turcji spadł z 12 % w 2013 r. do 2,0 % w OD.
- (106) Na podstawie powyższego stwierdza się, że wpływ tego przywozu nie był na tyle znaczący, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem chińskim a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

6.3.4. Kryzys gospodarczy

- (107) Jak wyjaśniono w motywie 83, przemysł unijny ponosił straty w 2011 r., kiedy to na skutek kryzysu gospodarczego zmniejszyła się konsumpcja prętów zbrojeniowych. Sytuacja przemysłu poprawiła się w 2012 r., kiedy stał się on ponownie rentowny. Następnie od 2013 r. przemysł ponownie zaczął odnotowywać straty, równoległe z rozpoczęciem przywozu po niskich cenach z Chin.

- (108) Dlatego też trudności przemysłu, które ponownie się pojawiły od 2013 r., nie można wytłumaczyć kryzysem gospodarczym. W związku z tym nie można uznać, że wpływ kryzysu był na tyle znaczący, by zerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą, jaką poniósł przemysł unijny w OD.

6.3.5. Koszt głównego surowca

- (109) Chińscy eksporterzy twierdzili, że szkoda, jaką poniósł przemysł unijny, jest skutkiem wykorzystywania złomu jako głównego surowca, podczas gdy chińscy producenci stosują rudę żelaza.
- (110) Z informacji na temat cen przekazanych przez eksporterów chińskich wynika jednak, że ceny złomu zasadniczo wykazują tę samą tendencję, co ceny rudy żelaza na rynkach światowych. Jak wykazano w motywie 81, ceny złomu i ceny rudy żelaza spadły w przybliżeniu w takim samym stopniu, jeśli chodzi o cenę za tonę. Fakt, że spadek się różni w ujęciu procentowym, nie ma znaczenia dla ustalenia związku przyczynowego, ponieważ jego wpływ na koszty produkcji jest ustalany na podstawie zmian ceny za tonę w ujęciu bezwzględny. Ponadto różnica kosztów w ujęciu bezwzględny między rudą żelaza i złomem odzwierciedla fakt, że proces uzyskiwania stali różni się w zależności od wykorzystanego surowca. Kosztów dwóch różnych surowców nie można zatem bezpośrednio porównać. Rzekome różnice w kształtowaniu się cen surowców nie mogły zatem zerwać związku przyczynowego między stwierdzoną istotną szkodą a przywozem po cenach dumpingowych. W związku z tym to zastrzeżenie należy odrzucić.

6.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (111) Wykazano, że w okresie badanym miał miejsce znaczny wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Chin i jego udziału w rynku. Ponadto ustalono, że przywóz ten nieustannie podcinał ceny stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym, w szczególności w OD.
- (112) Wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Chin zbiegł się z pogorszeniem sytuacji finansowej przemysłu unijnego w 2013 r. W związku z tym, mimo ożywienia konsumpcji, przemysł unijny nie był w stanie zwiększyć sprzedaży ani cen, w wyniku czego wskaźniki finansowe takie jak rentowność pozostały ujemne.
- (113) Analiza innych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie miały wymiaru podważającego związek przyczynowy między przywozem produktów z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (114) Na podstawie powyższej analizy, w której rozróznilo i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu po cenach dumpingowych, tymczasowo stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych z Chin przynosi istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. Uwagi ogólne

- (115) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo tymczasowego ustalenia szkodliwego dumpingu istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesów Unii oparta została na ocenie interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników.
- (116) Stowarzyszenie CISA będące stroną zainteresowaną twierdziło, że wprowadzenie środków dla całej Unii nie byłoby konieczne, ponieważ przywóz z Chin kierowany jest wyłącznie do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii.
- (117) Komisja zauważa, że nawet jeśli konsumpcja jest ograniczona do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, przemysł unijny jest zlokalizowany w kilku państwach członkowskich, tak więc interes Unii należy ocenić w odniesieniu do całej Unii. Jako że istnieją wewnątrzunijne przepływy handlu produktem objętym postępowaniem między Zjednoczonym Królestwem, Irlandią i pozostałymi państwami członkowskimi, aby zagwarantować skuteczność środków, należy je wprowadzić w odniesieniu do całej Unii.

7.2. Interes przemysłu unijnego

- (118) Przemysł unijny składa się z 11 znanych producentów reprezentujących całą unijną produkcję produktu podobnego. Producenci znajdują się w różnych państwach członkowskich Unii i w OD zatrudniali bezpośrednio 209 osób przy produkcji produktu podobnego.
- (119) Ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę wywołaną przez przywóz produktów po cenach dumpingowych z Chin. Należy przypomnieć, że przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać ze wzrostu konsumpcji, a sytuacja finansowa przemysłu unijnego pozostawała niestabilna.
- (120) Oczekuje się, że nałożenie cła antydumpingowego przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając przemysłowi unijnemu dostosowanie cen produktu podobnego do kosztów produkcji.
- (121) Można również oczekiwać, że wprowadzenie tymczasowych środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową. Wprowadzenie środków umożliwiłoby przemysłowi kontynuację i dalszą intensyfikację jego działań mających na celu zagwarantowanie opłacalności.
- (122) Jeżeli środki nie zostałyby wprowadzone, należałoby spodziewać się dalszej utraty udziałów w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego.
- (123) Jeden producent unijny dokonywał sprzedaży głównie na rynku sprzedaży wewnętrznej, na który to rynek przywóz z Chin nie ma bezpośredniego wpływu. Producent ten może jednak odnosić pośrednie korzyści ze zwiększenia rynku na skutek braku przywozu po cenach dumpingowych, na którym to rynku ceny byłyby ustalane zgodnie ze zdrowymi warunkami rynkowymi.
- (124) W związku z tym wstępnie stwierdzono, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz pochodzący z Chin będzie leżało w interesie przemysłu unijnego.

7.3. Interes użytkowników

- (125) Kwestionariusze wysłano do 11 użytkowników w Unii. Dziewięciu użytkowników udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, lecz trzech z nich wycofało się następnie ze współpracy. Prawdopodobny wpływ proponowanych środków oceniono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymane od pozostałych użytkowników oraz podmiotów działających na całym unijnym rynku produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego.
- (126) Czterech użytkowników współpracujących było powiązanych z jednym producentem unijnym. Nabywali oni produkt objęty postępowaniem jedynie od swojej spółki dominującej. Wprowadzenie środków nie miałyby zatem bezpośredniego wpływu na ich zakupy. Pośrednio pozycja tych użytkowników na rynku niższego szczebla mogłaby się poprawić ze względu na fakt, że ich konkurenci nie byłiby już w stanie nabywać produktów przywożonych z Chin i oferowanych po obniżonych dumpingowych cenach.
- (127) Dwóch współpracujących użytkowników niepowiązanych reprezentowało około 33 % całkowitego przywozu z Chin produktu objętego postępowaniem w OD. Średnio zakupy produktów z Chin stanowiły około 88 % całkowitych zakupów produktu objętego postępowaniem. Koszty produktu objętego postępowaniem stanowiły zazwyczaj 75 % sprzedaży dotyczącej produktu objętego postępowaniem. W OD średni udział obrotów obejmujących produkt objęty postępowaniem wynosił 76 % ich całkowitych obrotów.
- (128) W dochodzeniu wykazano, że w OD średnia rentowność współpracujących użytkowników niepowiązanych w przypadku sprzedaży dotyczącej produktu objętego postępowaniem wynosiła 1 % obrotów.
- (129) Jeśli wystąpi najgorszy scenariusz dla użytkowników niepowiązanych zakładający, że żaden wzrost cen nie zostanie przeniesiony na łańcuch dystrybucji i będą oni kontynuowali nabywanie produktów z Chin w dotychczasowych ilościach – przy uwzględnieniu ich niewielkich zysków, znacznego udziału przywozu z Chin oraz znacznego udziału produktu objętego postępowaniem w ich kosztach ogólnych – wpływ ceł na rentowność użytkowników byłby na tyle istotny, że użytkownicy ci zaczęliby odnotowywać straty.
- (130) Należy jednak zwrócić uwagę, że ponieważ produkt objęty postępowaniem jest znormalizowany, użytkownicy mogą z łatwością zmienić źródła dostaw ze względu na jakość produktu. Nałożenie środków nie powinno wykluczyć możliwości przywozu produktu objętego postępowaniem z innych państw, a nawet z Chin, po zlikwidowaniu zakłócających handel skutków dumpingu.

- (131) Użytkownicy niepowiązani twierdzili, że obecnego znacznego przywozu z Chin nie można by łatwo zastąpić innymi źródłami oraz że w związku z tym byłoby narażeni na niedobór podaży. Doprowadziłoby to do utraty przez nich udziałów w rynku na rzecz użytkowników powiązanych.
- (132) Ze względu na umiarkowany poziom ceł nie jest jednak prawdopodobne, aby użytkownicy całkowicie zrezygnowali z produktów przywożonych z Chin, które nadal byłyby wprowadzane na rynek Unii przy zastosowaniu uczciwych cen. W trakcie dochodzenia stwierdzono, że przemysł unijny dysponuje wystarczającymi zapasowymi mocami produkcyjnymi, które umożliwiłyby niezależnym użytkownikom zastąpienie produktów przywożonych z Chin, jeśli przywóz ten się zmniejszy.
- (133) Niektórzy importerzy i użytkownicy twierdzili, że wprowadzenie środków doprowadziłoby do sytuacji, w której jeden producent unijny z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie oraz jego użytkownicy powiązani posiadaliby monopol w wyniku wyeliminowania konkurujących z nimi niezależnych użytkowników, którzy nie mieliby już dostępu do surowców w cenach konkurencyjnych.
- (134) Komisja zauważa, że, po pierwsze, przejęcie użytkowników rynku niższego szczebla zostało zatwierdzone zarówno przez brytyjskie, jak i irlandzkie organy ds. konkurencji. Dokonały one oceny, czy w tym kontekście może dojść do zachowań monopolistycznych.
- (135) Po drugie, jak wyjaśniono w motywie 130 powyżej, istnieją alternatywne źródła podaży, które są dostępne dla użytkowników niezależnych, dzięki którym będą mogli konkurować na rynku Zjednoczonego Królestwa.
- (136) Biorąc powyższe pod uwagę, nawet jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że niektórzy użytkownicy bardziej niż inni odczują niekorzystny wpływ przedmiotowych środków na przywóz z Chin, na tym etapie Komisja przyjmuje opinię, zgodnie z którą ogólne skutki dla użytkowników są niewielkie, podobnie jak możliwe skutki ograniczające konkurencję.

7.4. Interes importerów

- (137) W ograniczonym zakresie współpracę podjęli niepowiązani importerzy. Trzech importerów dostarczyło informacje potrzebne do doboru próby, ale tylko dwóch podjęło współpracę. W OD na tych dwóch importerów przypadało około 37 % całkowitej wielkości przywozu z Chin. Importerzy sprzeciwiają się wprowadzeniu środków, ponieważ Chiny są bezspornie ich najważniejszym dostawcą produktu objętego postępowaniem.
- (138) Importerzy powinni być jednak w stanie przenieść na swoich klientów chociaż część wzrostu cen wynikającego z wprowadzenia środków. Importerzy mogliby także zacząć wykorzystywać inne źródła podaży.
- (139) Na tej podstawie tymczasowo stwierdza się, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie będzie miało znacząco negatywnego wpływu na interes importerów.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (140) Uwzględniając powyższe ustalenia, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii należy tymczasowo uznać, że zasadniczo nie ma istotnych przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków na przywóz z Chin produktu objętego postępowaniem.
- (141) Dostępność alternatywnych źródeł podaży ograniczyłaby wszelkie negatywne skutki dla użytkowników niepowiązanych.
- (142) Ponadto, rozważając ogólny wpływ środków antydumpingowych na rynek Unii, pozytywne skutki, w szczególności odnoszące się do przemysłu unijnego, wydają się przeważać nad możliwymi negatywnymi skutkami dla pozostałych grup interesu.

8. WNIOSEK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (143) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (144) Do celów określenia poziomu wspomnianych środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu oraz kwotę opłat celnych niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (145) Przy obliczaniu kwoty należności celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że zastosowany środek powinien umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych.
- (146) Aby ustalić docelowy poziom zysku, Komisja uwzględniła zysk osiągnięty ze sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych, który został wykorzystany do celów ustalenia poziomu usuwającego szkodę.
- (147) Docelową marżę zysku ustalono wstępnie na 1,65 %, co jest zgodne z zyskami ze sprzedaży na rzecz niepowiązanych przedsiębiorstw w 2012 r. Jako że przywóz po cenach dumpingowych rozpoczął się w 2013 r., uznaje się, że poziom zysku za 2012 r. przedstawia zysk, który można by osiągnąć w normalnych warunkach konkurencji, tj. gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych.
- (148) Z kolei rok 2011 nie został uznany za odpowiedni rok referencyjny, jeśli chodzi o normalne warunki konkurencji: jak wyjaśniono w motywie 107, przemysł unijny nadal odczuwał skutki kryzysu gospodarczego i ponosił straty. Skarżący wykazali, że oszacowano, iż w 2011 r. popyt na stal w Zjednoczonym Królestwie utrzymywał się na wyjątkowo niskim poziomie (o 25 % niższym niż w 2007 r.). Natomiast koszty produkcji były bardzo wysokie ze względu na fakt, że w 2011 r. ceny złomu osiągnęły wartość szczytową, co przedstawiono w motywie 81. Ponadto skarżący twierdzili, że na rynku prętów zbrojeniowych w Zjednoczonym Królestwie wystąpiły czasowe zakłócenia spowodowane wyprzedzeniem zapasów przez jednego producenta ze Zjednoczonego Królestwa, Thamesteel, zanim ogłosił on upadłość w styczniu 2012 r., co doprowadziło do okresowego nagłego wzrostu podaży i zaniżenia cen w 2011 r. Z powyższych powodów roku 2011 nie można było uznać za okres, w którym panowały normalne warunki rynkowe, nie miał on zatem wpływu na ustalenie docelowego poziomu zysku.
- (149) Na tej podstawie poziom usuwający szkodę obliczono jako porównanie średniej ważonej ceny w przywozie produktów po cenach dumpingowych, określonej w odniesieniu do obliczeń podcięcia cenowego w motywie 62 powyżej, z niewyrządzającą szkody ceną stosowaną przez przemysł unijny w odniesieniu do produktu podobnego.
- (150) Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie wartości procentowej średniej całkowitej ceny importowej CIF.
- (151) Jak wyjaśniono w motywie 23, Komisja stwierdziła, że dwie ze współpracujących grup przedsiębiorstw należy traktować jako podmioty powiązane. Ustanowiono zatem pojedynczy margines szkody dla producentów eksportujących należących do obydwu grup poprzez wyrażenie sumy ich indywidualnych wartości podcięcia cenowego jako odsetka sumy ich skonstruowanych wartości CIF na granicy Unii.

8.2. Środki tymczasowe

- (152) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antidumpingowe na przywóz prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z ChRL na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (153) Jak wspomniano w motywie 3 powyżej, na mocy rozporządzenia (UE) 2015/2386 Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL w celu możliwego zastosowania z mocą wsteczną wszelkich środków antidumpingowych zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (154) W obliczu powyższych ustaleń należy zaprzestać rejestracji przywozu zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (155) Na obecnym etapie postępowania nie można podjąć decyzji o ewentualnym stosowaniu z mocą wsteczną jakichkolwiek środków antidumpingowych

- (156) Na podstawie powyższego stawki tymczasowego cła antidumpingowego określono, porównując marginesy szkody i marginesy dumpingu. W związku z tym proponuje się następujące cła antidumpingowe:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody (%)	Margines dumpingu (%)	Tymczasowa stawka cła antidumpingowego (%)
Jiangyin Xicheng Steel Co., Ltd. Jiangyin	9,2	66,0	9,2
Jiangyin Ruihe Metal Products Co., Ltd. Jiangyin	9,2	66,0	9,2
Jiangsu Yonggang Group Co., Ltd. Zhangjiagang	13,0	51,5	13,0
Jiangsu Lianfeng Industrial Co., Ltd. Zhangjiagang	13,0	51,5	13,0
Zhangjiagang Hongchang High Wires Co., Ltd. Zhangjiagang	13,0	51,5	13,0
Zhangjiagang Shatai Steel Co., Ltd. Zhangjiagang	13,0	51,5	13,0
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,0	66,0	13,0

- (157) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowej stawki stosowanej do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem wyłączne zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa tj. przez wyraźnie wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (158) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antidumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (159) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w poniższym art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (160) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antidumpingowego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie wywozili towarów do Unii w OD.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, CHAR 04/039, 1049 Brussels, Belgium.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

- (161) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (162) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żeliwnych lub stalowych sztab i prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej wykonanych z żelaza, stali niestopowej lub stopowej (ale z wyłączeniem stali nierdzewnej, szybko tnącej i krzemowo-manganowej), nieobrobionych więcej niż walcowanych na gorąco, ale z włączeniem tych, które po walcowaniu zostały skrócone; przedmiotowe sztaby i pręty posiadają wgniecenia, żeberka, rowki lub inne odkształcenia, wykonane podczas procesu walcowania lub są skrócone po walcowaniu; podstawową cechą charakterystyczną produktów o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej jest zdolność do wytrzymania wielokrotnych naprężeń bez pęknięcia oraz, w szczególności, zdolność do wytrzymania ponad 4,5 miliona cykli w próbie wytrzymałości zmęczeniowej, przy zastosowaniu współczynnika asymetrii cyklu naprężeń (min/max) wynoszącego 0,2 oraz różnic naprężenia przekraczających 150 MPa. Przedmiotowe produkty są obecnie objęte kodami ex 7214 20 00, ex 7228 30 20, ex 7228 30 41, ex 7228 30 49, ex 7228 30 61, ex 7228 30 69, ex 7228 30 70 oraz ex 7228 30 89 (kody TARIC 7214 20 00 10, 7228 30 20 10, 7228 30 41 10, 7228 30 49 10, 7228 30 61 10, 7228 30 69 10, 7228 30 70 10 i 7228 30 89 10) i pochodzą z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, w przypadku produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Jiangyin Xicheng Steel Co., Ltd., Jiangyin	9,2	C060
Jiangyin Ruihe Metal Products Co., Ltd., Jiangyin	9,2	C061
Jiangsu Yonggang Group Co., Ltd., Zhangjiagang	13,0	C062
Jiangsu Lianfeng Industrial Co., Ltd., Zhangjiagang	13,0	C063
Zhangjiagang Hongchang High Wires Co., Ltd., Zhangjiagang	13,0	C064
Zhangjiagang Shatai Steel Co., Ltd., Zhangjiagang	13,0	C065
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,0	C999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produkt objęty postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
 - a) zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
 - b) przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
 - c) zwrócić się o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
2. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

1. Organom celnym poleca się niniejszym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2386.
2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/114**z dnia 28 stycznia 2016 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu docelowych zmiennych wtórnych na 2017 r. odnoszących się do zdrowia i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. dotyczące statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2 lit. f) w związku z jego art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1177/2003 ustanowiono wspólne ramy dla systematycznego tworzenia europejskich statystyk dotyczących dochodów i warunków życia w celu zapewnienia, aby porównywalne i aktualne dane przekrojowe i longitudinalne na temat dochodów oraz poziomu i rozmieszczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego były dostępne na poziomach krajowym i europejskim.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 co roku należy przyjąć środki wykonawcze w celu określenia docelowych wtórnych obszarów i zmiennych, które mają być w danym roku uwzględnione w części przekrojowej EU-SILC. Należy zatem przyjąć środki wykonawcze określające docelowe zmienne wtórne i ich numery identyfikacyjne dla modułu za 2017 r. dotyczącego zdrowia i zdrowia dzieci.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz docelowych zmiennych wtórnych i ich numerów identyfikacyjnych dla modułu za 2017 r. dotyczącego zdrowia i zdrowia dzieci, będącego częścią przekrojowego składnika EU-SILC, określono w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 3.7.2003, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące jednostki, sposoby zbierania danych, okresy odniesienia i sposoby przekazywania danych:

1. Jednostki

Zmienne docelowe odnoszą się do różnych rodzajów jednostek:

informacje dotyczące obciążenia finansowego mają zastosowanie do poziomu gospodarstwa domowego i odnoszą się do gospodarstwa domowego jako całości;

informacje dotyczące zdrowia należy dostarczyć w odniesieniu do każdej osoby będącej aktualnie członkiem gospodarstwa domowego lub – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do wszystkich wybranych respondentów w wieku co najmniej 16 lat;

informacje dotyczące ogólnego stanu zdrowia i ograniczenia aktywności z powodu problemów zdrowotnych mają być dostarczane w odniesieniu do każdego dziecka w wieku 0–15 lat;

informacje dotyczące niezaspokojonych potrzeb w zakresie badania bądź leczenia stomatologicznego lub lekarskiego dzieci mają zastosowanie na poziomie gospodarstwa domowego i odnoszą się do wszystkich dzieci w wieku 0–15 lat mieszkających w gospodarstwie domowym jako całości;

wiek odnosi się do wieku w momencie przeprowadzania wywiadu.

2. Sposoby zbierania danych

W przypadku zmiennych mających zastosowanie na poziomie gospodarstwa domowego sposobem zbierania danych jest wywiad bezpośredni z respondentem danego gospodarstwa domowego.

W przypadku zmiennych mających zastosowanie na poziomie osób indywidualnych sposobem zbierania danych jest wywiad bezpośredni przeprowadzany ze wszystkimi aktualnymi członkami gospodarstwa domowego w wieku co najmniej 16 lat lub, w stosownych przypadkach, z każdym wybranym respondentem.

W przypadku zmiennych dotyczących dzieci sposobem zbierania danych jest wywiad bezpośredni z respondentem danego gospodarstwa domowego.

Z uwagi na rodzaj zbieranych informacji dozwolone są jedynie wywiady bezpośrednie (wyjątkowo zezwala się na wywiady udzielane przez pełnomocnika w przypadku tymczasowej nieobecności lub niezdolności do udzielenia wywiadu).

Zmienną BMI (wskaźnik masy ciała) można obliczyć, wykorzystując dane na temat wzrostu i wagi zebrane podczas wywiadu, lub uzyskać bezpośrednio od respondenta przy pomocy ulotki informacyjnej. Do Eurostatu należy przekazać tylko wartość BMI.

3. Okres odniesienia

Zmienne docelowe odnoszą się do różnych rodzajów okresów odniesienia:

bieżący okres odniesienia w przypadku zmiennej BMI, ogólnego stanu zdrowia dzieci i ograniczenia aktywności dzieci z powodu problemów zdrowotnych;

typowy tydzień w przypadku zmiennych odnoszących się do aktywności fizycznej;

typowy tydzień w danej porze roku w przypadku częstości spożywania owoców i warzyw;

ostatnie 12 miesięcy w przypadku wszystkich pozostałych zmiennych.

4. Przekazywanie danych

Docelowe zmienne wtórne powinny być przekazywane do Komisji (Eurostatu) w plikach „Dane dotyczące gospodarstw domowych” (plik H), „Rejestr osób” (plik R) oraz „Dane osobowe” (plik P) po przekazaniu docelowych zmiennych pierwotnych.

Numer identyfikacyjny zmiennej	Zmienna docelowa
Zdrowie	
HS200	<i>Obciążenie finansowe związane z opieką medyczną</i> Duże obciążenie Niewielkie obciążenie Żadne obciążenie
HS200_F	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nikt w gospodarstwie domowym nie potrzebował opieki medycznej) Nie dotyczy (RB010# 2017)
HS210	<i>Obciążenie finansowe związane z opieką stomatologiczną</i> Duże obciążenie Niewielkie obciążenie Żadne obciążenie
HS210_F	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nikt w gospodarstwie domowym nie potrzebował opieki stomatologicznej) Nie dotyczy (RB010# 2017)
HS220	<i>Obciążenie finansowe związane z zakupem leków</i> Duże obciążenie Niewielkie obciążenie Żadne obciążenie
HS220_F	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nikt w gospodarstwie domowym nie potrzebował leków) Nie dotyczy (RB010# 2017)
PH080	<i>Liczba wizyt u stomatologa lub ortodonta</i> Brak 1–2 razy 3–5 razy 6–9 razy 10 razy lub więcej
PH080_F	Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)

Numer identyfikacyjny zmiennej	Zmienna docelowa
PH090	<p><i>Liczba konsultacji z lekarzem ogólnym lub lekarzem rodzinnym</i></p> <p>Brak 1–2 razy 3–5 razy 6–9 razy 10 razy lub więcej</p>
PH090_F	<p>Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>
PH100	<p><i>Liczba konsultacji z lekarzem specjalistą, w tym chirurgiem</i></p> <p>Brak 1–2 razy 3–5 razy 6–9 razy 10 razy lub więcej</p>
PH100_F	<p>Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>
PH110	<p><i>Wskaźnik masy ciała (BMI)</i></p> <p>Wartość BMI</p>
PH110_F	<p>Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>
PH120	<p><i>Rodzaj aktywności fizycznej podczas pracy</i></p> <p>Praca przeważnie na siedząco Praca przeważnie na stojąco Przeważnie chodzenie lub czynności wymagające umiarkowanego wysiłku fizycznego Przeważnie ciężka praca fizyczna lub praca wymagająca wysiłku fizycznego</p>
PH120_F	<p>Podano dane Brak danych Nie dotyczy (osoba nie wykonuje żadnej pracy) Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>

Numer identyfikacyjny zmiennej	Zmienna docelowa
PH130	<i>Czas poświęcony na aktywność fizyczną (poza pracą) w typowym tygodniu</i> GG/MM (godziny/minuty) na tydzień
PH130_F	Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)
PH140	<i>Częstotliwość spożywania owoców</i> Dwa razy dziennie lub częściej Raz dziennie Od 4 do 6 razy w tygodniu Od 1 do 3 razy w tygodniu Rzadziej niż raz w tygodniu Nigdy
PH140_F	Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)
PH150	<i>Częstotliwość spożywania warzyw lub sałatek</i> Dwa razy dziennie lub częściej Raz dziennie Od 4 do 6 razy w tygodniu Od 1 do 3 razy w tygodniu Rzadziej niż raz w tygodniu Nigdy
PH150_F	Podano dane Brak danych Respondent niewybrany Nie dotyczy (RB010# 2017)
Zdrowie dzieci	
RC010	<i>Ogólny stan zdrowia (dziecka)</i> Bardzo dobry Dobry Taki sobie (ani dobry ani zły) Zły Bardzo zły
RC010_F	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (dziecko ma ponad 15 lat) Nie dotyczy (RB010# 2017)

Numer identyfikacyjny zmiennej	Zmienna docelowa
RC020	<p><i>Ograniczenie aktywności z powodu problemów zdrowotnych (dziecko)</i></p> <p>Poważne ograniczenie</p> <p>Ograniczenie, lecz niezbyt poważne</p> <p>Brak ograniczeń</p>
RC020_F	<p>Podano dane</p> <p>Brak danych</p> <p>Nie dotyczy (dziecko ma ponad 15 lat)</p> <p>Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>
HC010	<p><i>Niezaspokojone potrzeby w zakresie badania lekarskiego lub leczenia (dzieci)</i></p> <p>Tak (przynajmniej jeden raz co najmniej jedno dziecko nie zostało poddane badaniu lekarskiemu lub leczeniu)</p> <p>Nie (dziecko zostało/dzieci zostały poddane badaniu lekarskiemu lub leczeniu w każdym przypadku, gdy było to potrzebne)</p>
HC010_F	<p>Podano dane</p> <p>Brak danych</p> <p>Nie dotyczy (żadne z dzieci nie potrzebowało badania lekarskiego ani leczenia)</p> <p>Nie dotyczy (w gospodarstwie domowym nie ma dzieci w wieku 0–15 lat)</p> <p>Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>
HC020	<p><i>Główna przyczyna niezaspokojonych potrzeb w zakresie badania lekarskiego lub leczenia (dzieci)</i></p> <p>Brak pieniędzy (zbyt drogie)</p> <p>Lista oczekujących</p> <p>Brak czasu ze względu na pracę lub opiekę nad pozostałymi dziećmi lub innymi osobami</p> <p>Zbyt duża odległość lub brak transportu</p> <p>Inna przyczyna</p>
HC020_F	<p>Podano dane</p> <p>Brak danych</p> <p>Nie dotyczy (odpowiedź na HC010 jest negatywna)</p> <p>Nie dotyczy (w gospodarstwie domowym nie ma dzieci w wieku 0–15 lat)</p> <p>Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>
HC030	<p><i>Niezaspokojone potrzeby w zakresie badania lub leczenia stomatologicznego (dzieci)</i></p> <p>Tak (przynajmniej jeden raz co najmniej jedno dziecko nie zostało poddane badaniu lub leczeniu stomatologicznemu)</p> <p>Nie (dziecko zostało/dzieci zostały poddane badaniu lub leczeniu stomatologicznemu w każdym przypadku, gdy było to potrzebne)</p>
HC030_F	<p>Podano dane</p> <p>Brak danych</p> <p>Nie dotyczy (żadne z dzieci nie potrzebowało badania ani leczenia stomatologicznego)</p> <p>Nie dotyczy (w gospodarstwie domowym nie ma dzieci w wieku 0–15 lat)</p> <p>Nie dotyczy (RB010# 2017)</p>

Numer identyfikacyjny zmiennej	Zmienna docelowa
HC040	<i>Główna przyczyna niezaspokojonych potrzeb w zakresie badania lub leczenia stomatologicznego (dzieci)</i> Brak pieniędzy (zbyt drogie) Lista oczekujących Brak czasu ze względu na pracę lub opiekę nad pozostałymi dziećmi lub innymi osobami Zbyt duża odległość lub brak transportu Inna przyczyna
HC040_F	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (odpowiedź na HC030 jest negatywna) Nie dotyczy (w gospodarstwie domowym nie ma dzieci w wieku 0–15 lat) Nie dotyczy (RB010# 2017)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/115**z dnia 28 stycznia 2016 r.**

w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do jednego producenta eksportującego zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”), w szczególności jego art. 8,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽²⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”), w szczególności jego art. 13,

informując państwa członkowskie,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ZOBOWIĄZANIE I POZOSTAŁE ISTNIEJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 513/2013 ⁽³⁾ Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unia”) modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego („moduły”) i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Grupa producentów eksportujących upoważniła Chińską Izbę Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) do złożenia Komisji w jej imieniu zobowiązania cenowego, co izba ta uczyniła. Z treści tego zobowiązania cenowego jasno wynika, że stanowi ono zbiór indywidualnych zobowiązań cenowych dla każdego producenta eksportującego, który to zbiór z praktycznych względów administracyjnych jest koordynowany przez CCCME.
- (3) Decyzją 2013/423/UE ⁽⁴⁾ Komisja przyjęła to zobowiązanie cenowe w odniesieniu do tymczasowego cła antydumpingowego. Rozporządzeniem (UE) nr 748/2013 ⁽⁵⁾ Komisja zmieniła rozporządzenie (UE) nr 513/2013 w celu wprowadzenia koniecznych zmian technicznych w związku z przyjęciem zobowiązania w odniesieniu do tymczasowego cła antydumpingowego.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1238/2013 ⁽⁶⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii modułów i ogniw pochodzących lub wysyłanych z ChRL („produkty objęte postępowaniem”). Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2013 ⁽⁷⁾ Rada nałożyła również ostateczne cło wyrównawcze na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem.
- (5) W następstwie powiadomienia o zmienionej wersji tego zobowiązania cenowego dokonanej przez grupę producentów eksportujących („producenci eksportujący”) wspólnie z CCCME Komisja potwierdziła w decyzji wykonawczej 2013/707/UE ⁽⁸⁾ przyjęcie zmienionego zobowiązania cenowego („zobowiązanie”) na okres obowiązywania środków ostatecznych. W załączniku do tej decyzji wymieniono producentów eksportujących, w odniesieniu do których przyjęto zobowiązanie, między innymi: Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Trina

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5.⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 26.⁽⁵⁾ Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66.⁽⁸⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 214.

Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd, Changzhou Youze Technology Co. Ltd, Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd i Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd wraz z powiązаныmi spółkami w Unii Europejskiej, wspólnie objętych dodatkowym kodem TARIC: B791 („Trina Solar”).

- (6) Decyzją wykonawczą 2014/657/UE ⁽¹⁾ Komisja przyjęła wniosek złożony wspólnie przez grupę producentów eksportujących i CCCME o udzielenie wyjaśnień dotyczących realizacji zobowiązania w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem i przedmiotowym zobowiązaniem, tj. modułów i ogniw pochodzących lub wysyłanych z ChRL, obecnie objętych kodami CN ex 8541 40 90 (kody TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), wytwarzanych przez odnośnych producentów eksportujących („produkt objęty zobowiązaniem”). Cła antydumpingowe i wyrównawcze, o których mowa w motywie 4 powyżej, oraz zobowiązanie są wspólnie zwane „środkami”.
- (7) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/866 ⁽²⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do trzech producentów eksportujących.
- (8) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1403 ⁽³⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do kolejnego producenta eksportującego.
- (9) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2018 ⁽⁴⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących.
- (10) Komisja wszczęła, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾ w dniu 5 grudnia 2015 r., dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (11) Komisja wszczęła, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾ w dniu 5 grudnia 2015 r., dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (12) Komisja wszczęła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁷⁾ w dniu 5 grudnia 2015 r., częściowy przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

B. WARUNKI ZOBOWIĄZANIA I DOBROWOLNE WYCOFANIE TRINA SOLAR

- (13) Każdy producent eksportujący może dobrowolnie wycofać swoje zobowiązanie w trakcie jego stosowania.
- (14) W grudniu 2015 r. Trina Solar poinformowało Komisję o swoim zamiarze wycofania zobowiązania.

C. WYCOFANIE PRZYJĘCIA ZOBOWIĄZANIA I NAŁOŻENIE OSTATECZNYCH CEŁ

- (15) Komisja uznała zatem, że zgodnie z art. 8 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego oraz zgodnie z warunkami zobowiązania należy wycofać przyjęcie zobowiązania w przypadku Trina Solar.
- (16) W związku z powyższym, zgodnie z art. 8 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i z art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, ostateczne cło antydumpingowe nałożone art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013 i ostateczne cło wyrównawcze nałożone art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 automatycznie mają zastosowanie do przywozu pochodzącego lub wysyłanego z ChRL produktu objętego postępowaniem i wytwarzanego przez Trina Solar (dodatkowy kod TARIC: B791) z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (17) Do celów informacyjnych w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia wymieniono producentów eksportujących, w przypadku których przyjęcie zobowiązania decyzją wykonawczą 2013/707/UE pozostaje bez zmian,

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 11.9.2014, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 5.6.2015, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 19.8.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2015, s. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 20.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 33.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wycofuje się przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd, Changzhou Youze Technology Co. Ltd, Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd i Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd oraz w odniesieniu do powiązanych z nimi spółek w Unii Europejskiej, wspólnie objętych dodatkowym kodem TARIC: B791.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz przedsiębiorstw:

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd	B800
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anhui Titan PV Co. Ltd	B803
Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited TBEA SOLAR CO. LTD XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd	B806
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd	B809
Delsolar (Wujiang) Ltd	B792
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Era Solar Co. Ltd	B818
GD Solar Co. Ltd	B820
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd	B821
Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED	B850
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	B793
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co. Ltd	B842
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd	B843
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	B794
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	B845
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
King-PV Technology Co. Ltd	B848
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy(Zhuozhou) Co. Ltd	B851
MOTECH (SUZHOU) RENEWABLE ENERGY CO. LTD	B852

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
NICE SUN PV CO. LTD LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD	B854
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co. Ltd	B856
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD	B870
Shanghai BYD Co. Ltd BYD(Shangluo)Industrial Co. Ltd	B871
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd Shanghai Chaori International Trading Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD	B874
SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd	B875
Shanghai ST Solar Co. Ltd Jiangsu ST Solar Co. Ltd	B876

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Shenzhen Sacred Industry Co.Ltd	B878
Shenzhen Topray Solar Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Leshan Topray Cell Co. Ltd	B880
Sopray Energy Co. Ltd Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd	B881
SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd	B882
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD	B883
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd	B879
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd	B891
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd	B796
Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Xi'an LONGi Silicon Materials Corp. Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd	B897
Years Solar Co. Ltd	B898
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	B797
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co.Ltd	B900
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd	B903
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd	B915
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/116**z dnia 28 stycznia 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	236,2
	MA	82,1
	TN	116,3
	TR	87,7
	ZZ	130,6
0707 00 05	MA	86,8
	TR	158,2
	ZZ	122,5
0709 93 10	MA	49,1
	TR	161,3
	ZZ	105,2
0805 10 20	EG	50,3
	MA	61,6
	TN	54,4
	TR	60,6
	ZZ	56,7
0805 20 10	IL	147,6
	MA	82,6
	ZZ	115,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	121,6
	JM	154,6
	MA	86,4
	TR	94,9
	ZZ	114,4
	ZZ	114,4
0805 50 10	TR	92,8
	ZZ	92,8
0808 10 80	CL	88,0
	US	160,6
	ZZ	124,3
0808 30 90	CN	57,3
	TR	200,0
	ZA	84,4
	ZZ	113,9

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/117**z dnia 28 stycznia 2016 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 dla podokresu styczeń 2016 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 ⁽²⁾ otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem I do wymienionego rozporządzenia wykonawczego.
- (2) Pierwszym podokresem jest podokres przypadający w styczniu w odniesieniu do kontyngentów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011.
- (3) Z powiadomień przesłanych zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 i 09.416 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych stycznia 2016 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia wykonawczego, odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dotyczący danych kontyngentów, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (4) Z powiadomień tych wynika również, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 i 09.4154, wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych stycznia 2016 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, odnoszą się do ilości mniejszej niż ilość dostępna.
- (5) W odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 – 09.4154 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 i 09.4166 należy również ustalić całkowite ilości dostępne w następnym podokresie, zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011.
- (6) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentami o numerach porządkowych 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 i 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych stycznia 2016 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, po zastosowaniu współczynnika przydziału ustalonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi (Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

2. Całkowite ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentów w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 – 09.4154 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 i 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu styczeń 2016 r. Oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011

- a) Kontyngent na ryż całkowicie bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie kwiecień 2016 r. (w kg)
Stany Zjednoczone	09.4127	— ⁽¹⁾	24 049 050
Tajlandia	09.4128	— ⁽¹⁾	10 104 831
Australia	09.4129	— ⁽²⁾	1 019 000
Inne pochodzenie	09.4130	— ⁽²⁾	1 805 000

⁽¹⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

⁽²⁾ Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

- b) Kontyngent na ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie lipiec 2016 r. (w kg)
Wszystkie państwa	09.4148	— ⁽¹⁾	578 000

⁽¹⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

- c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie lipiec 2016 r. (w kg)
Tajlandia	09.4149	— ⁽¹⁾	49 768 810
Australia	09.4150	— ⁽²⁾	16 000 000
Gujana	09.4152	— ⁽²⁾	11 000 000
Stany Zjednoczone	09.4153	— ⁽²⁾	9 000 000
Inne pochodzenie	09.4154	— ⁽¹⁾	10 460 000

⁽¹⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

⁽²⁾ Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

- d) Kontyngent na ryż całkowicie bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2016 r. %	Całkowita ilość dostępna w podokresie lipiec 2016 r. (w kg)
Tajlandia	09.4112	0,791841	0
Stany Zjednoczone	09.4116	1,749886	0
Indie	09.4117	0,994524	0
Pakistan	09.4118	0,777752	0
Inne pochodzenie	09.4119	0,725775	0
Wszystkie państwa	09.4166	0,577781	17 011 014

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2016/118

z dnia 20 stycznia 2016 r.

w sprawie wdrożenia przez operację EUNAVFOR MED SOPHIA rezolucji 2240 (2015) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA/1/2016)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Rady (WPZiB) 2015/778 przewidziano, że operacja wojskowa Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (zwana dalej „operacją”) będzie prowadzona w różnych fazach.
- (2) W dniu 14 września 2015 r. Rada uznała, że spełniono wszystkie warunki, by operacja przeszła do drugiej fazy działań na pełnym morzu. W dniu 28 września 2015 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przyjął decyzję (WPZiB) 2015/1772 ⁽²⁾ w sprawie przejścia operacji EUNAVFOR MED SOPHIA do drugiej fazy operacji, jak wskazano w art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) decyzji (WPZiB) 2015/778, w której zatwierdzono także przyjęte zasady zaangażowania dla tej fazy operacji.
- (3) W dniu 9 października 2015 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję 2240 (2015). Rezolucja ta wzmacnia upoważnienie do podejmowania środków przeciwko przemytowi migrantów i handlowi ludźmi prowadzonych z terytorium Libii i z jej wybrzeża. W szczególności w jej pkt 7, 8 i 10 upoważnia się państwa członkowskie, działające na szczeblu krajowym lub poprzez organizacje regionalne uczestniczące w walce z przemytem migrantów i handlem ludźmi, przez okres jednego roku, „do dokonywania – na pełnym morzu u wybrzeży Libii – inspekcji statków, co do których mają uzasadnione powody, by podejrzewać, że są one używane do przemytu migrantów lub handlu ludźmi z Libii, pod warunkiem że takie państwa członkowskie i organizacje regionalne w dobrej wierze podejmują starania, by – przed zastosowaniem upoważnienia nakreślonego w niniejszym punkcie – ubiegać się o uzyskanie zgody państwa bandery tego statku”. Upoważnia się także państwa członkowskie „do zajęcia statków poddanych inspekcji na mocy pkt 7, co do których potwierdzono, że są one używane do przemytu migrantów lub handlu ludźmi z Libii, oraz podkreśla się, że dalsze działania dotyczące takich statków poddanych inspekcji na mocy pkt 7, łącznie z ich usunięciem, będą prowadzone zgodnie z mającym zastosowanie prawem międzynarodowym, z należytyym uwzględnieniem interesów wszystkich stron trzecich, które działały w dobrej wierze” oraz „do zastosowania wszelkich środków proporcjonalnych do konkretnej sytuacji w zakresie konfrontacji z osobami zajmującymi się przemytem migrantów lub handlem ludźmi, przy wykonywaniu działań na podstawie pkt 7 i 8 i w pełnej zgodności z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, stosownie do okoliczności”.
- (4) W dniu 16 października 2015 r. dowódca operacji EUNAVFOR MED SOPHIA wskazał, że operacja jest gotowa do wdrożenia rezolucji RB ONZ 2240 (2015).
- (5) W następstwie porozumienia osiągniętego przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa w dniu 18 stycznia 2016 r. Rada stwierdziła, że spełniono warunki konieczne do wykonania przez operację, na pełnym morzu u wybrzeży Libii, upoważnienia nadanego rezolucją RB ONZ 2240 (2015), zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2015/778.
- (6) Operacja powinna zatem zostać upoważniona do dokonywania wejścia na pokład, przeszukania, zajęcia i zawrócenia na pełnym morzu statków, co do których podejrzewa się, że są używane do przemytu ludzi lub handlu ludźmi, na warunkach określonych w rezolucji RB ONZ 2240 (2015); w tym celu zatwierdzić należy dostosowane zasady zaangażowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 258 z 3.10.2015, s. 5.

- (7) Przejście do kolejnych faz operacji, w tym podjęcie działań na terytorialnych i wewnętrznych wodach państwa nadbrzeżnego na podstawie art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) decyzji (WPZiB) 2015/778, podlegać będzie dalszej ocenie Rady w przedmiocie spełnienia warunków tego przejścia, z uwzględnieniem mających zastosowanie rezolucji RB ONZ i zgody zainteresowanych państw nadbrzeżnych, a także decyzji Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa co do daty przejścia, zgodnie z decyzją (WPZiB) 2015/778 i decyzją (WPZiB) 2015/972 ⁽¹⁾ w sprawie rozpoczęcia operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Operacja wojskowa Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) zostaje niniejszym upoważniona do dokonywania wejścia na pokład, przeszukania, zajęcia i zawrócenia na pełnym morzu statków, co do których podejrzewa się, że są używane do przemytu ludzi lub handlu ludźmi, na warunkach określonych w rezolucji RB ONZ 2240 (2015), zgodnie z decyzją (WPZiB) 2015/778, w okresie ustalonym w tej rezolucji, wraz ze wszystkimi późniejszymi przedłużeniami tego okresu przez Radę Bezpieczeństwa.

Artykuł 2

Zatwierdza się niniejszym dostosowane zasady zaangażowania, które mają umożliwić wykonanie upoważnienia z art. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2016 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
W. STEVENS
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 23.6.2015, s. 51.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/119**z dnia 28 stycznia 2016 r.****zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 stycznia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/72/WPZiB⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji.
- (2) Środki ograniczające przedstawione w decyzji 2011/72/WPZiB obowiązują do dnia 31 stycznia 2016 r. Jak wynika z przeglądu tej decyzji, obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 31 stycznia 2017 r. Należy zmienić wpisy dotyczące 48 osób.
- (3) W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany w decyzji 2011/72/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/72/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 5*

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2017 r. Jest ona przedmiotem ciągłego przeglądu. Okres jej obowiązywania może być odpowiednio przedłużany lub może być ona zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”;

- 2) załącznik do decyzji 2011/72/WPZiB zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28 z 2.2.2011, s. 62).

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Były prezydent Tunezji, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 3 września 1936 r., matka: Selma HASSEN, współmałżonek: Leila TRABELSI, dowód tożsamości nr 00354671.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze sprzeniewierzeniem przez urzędnika państwowego środków publicznych, z nadużyciem stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
2.	Leila Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 24 października 1956 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Zine El Abidine BEN ALI, dowód tożsamości nr 00683530.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
3.	Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjczyk, miejsce ur.: Tunis, data ur.: 4 marca 1944 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Yamina SOUIEI, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały uprzednio: 11 rue de France- Radès Ben Arous, dowód tożsamości nr 05000799.	Osoba (nieżyjąca), wobec działań której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
4.	Mohamed Ben Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Sabha (Libia), data ur.: 7 stycznia 1980 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzający przedsiębiorstwem, współmałżonek: Inès LEJRI, zamieszkały: résidence de l'étoile du nord – suite B- 7ème étage – appt. No 25 – Centre urbain du nord – Cité El Khadra – Tunis, dowód tożsamości nr 04524472.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego dyrektora generalnego Banque Nationale Agricole) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
5.	Fahd Mohamed Sakher Ben Moncef Ben Mohamed Hfaiez MATERI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 2 grudnia 1981 r., matka: Naïma BOUTIBA, współmałżonek: Nesrine BEN ALI, dowód tożsamości nr 04682068.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego tunezyjskich środków publicznych (byłego prezydenta Ben Alego), ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego, byłego prezydenta Ben Alego, w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
6.	Nesrine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, miejsce ur.: Tunis, data ur.: 16 stycznia 1987 r., matka: Leïla TRABELSI, współmałżonek: Fahd Mohamed Sakher MATERI, dowód tożsamości nr 00299177.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
7.	Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, miejsce ur.: Tunis, data ur.: 17 lipca 1992 r., matka: Leïla TRABELSI, zamieszkała: Palais Présidentiel, dowód tożsamości nr 09006300.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
8.	Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 5 listopada 1962 r., matka: Saida DHERIF, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: 32 rue Hédi Karay – El Menzah – Tunis, dowód tożsamości nr 00777029.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
9.	Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 24 czerwca 1948 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Nadia MAKNI, oddelegowany do zarządzania przedsiębiorstwem rolniczym, zamieszkały: 20 rue El Achfat – Carthage – Tunis, dowód tożsamości nr 00104253.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
10.	Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, m-ce ur.: Radis, data ur.: 19 lutego 1953 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Mohamed MAHJOUR, zarządzająca przedsiębiorstwem, zamieszkała: 21 rue d' Aristote – Carthage Salammbô, dowód tożsamości nr 00403106.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
11.	Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 26 sierpnia 1974 r., matka: Najia JERIDI, biznesmen, zamieszkały: 124 avenue Habib Bourguiba- Carthage presidence, dowód tożsamości nr 05417770.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
12.	Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Tunezyjczyk, miejsce ur.: Tunis, data ur.: 26 kwietnia 1950 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Souad BEN JEMIA, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: 3 rue de la Colombe – Gammarth Supérieur, dowód tożsamości nr 00178522.	Osoba (nieżyjąca), wobec działań której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
13.	Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 25 września 1955 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Hela BELHAJ, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 20 Rue Ibn Chabat – Salammbô – Carthage -Tunis, dowód tożsamości nr 05150331.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
14.	Samira Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, data ur.: 27 grudnia 1958 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Mohamed Montassar MEHERZI, dyrektor handlowy, zamieszkały: 4 rue Taoufik El Hakim –La Marsa, dowód tożsamości nr 00166569.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz z przestępstwem przyjęcia przez urzędnika państwowego środków publicznych, o których wiedział, że nie były mu należne, i których używał z osobistą korzyścią dla siebie lub członków swojej rodziny.
15.	Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed MEHERZI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: La Marsa, data ur.: 5 maja 1959 r., matka: Fatma SFAR, współmałżonek: Samira TRABELSI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 4 rue Taoufik El Hakim-la Marsa, dowód tożsamości nr 00046988.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
16.	Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI	Tunezyjka, data ur.: 1 lutego 1960 r., matka: Saida DHERIF, współmałżonek: Habib ZAKIR, zamieszkała: 4 rue de la Mouette –Gammarth Supérieur, dowód tożsamości nr 00235016.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
17.	Habib Ben Kaddour Ben Mustapha BEN ZAKIR	Tunezyjczyk, data ur.: 5 marca 1957 r., matka: Saida BEN ABDALLAH, współmałżonek: Nefissa TRABELSI, deweloper, zamieszkały: rue Ennawras 4, Gammarth supérieur, dowód tożsamości nr 00547946.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
18.	Moez Ben Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 3 lipca 1973 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzający firmą deweloperską, zamieszkały: immeuble Amine El Bouhaira-Rue du Lac Turkana-Les berges du Lac-Tunis, dowód tożsamości nr 05411511.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
19.	Lilia Bent Noureddine Ben Ahmed NACEF	Tunezyjka, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 25 czerwca 1975 r., matka: Mounira TRABELSI (siostra: Leila TRABELSI), zarządzająca przedsiębiorstwem, współmałżonek: Mourad MEHDOUI, zamieszkała: 41 rue Garibaldi -Tunis, dowód tożsamości nr 05417907.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
20.	Mourad Ben Hédi Ben Ali MEHDOUI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 3 maja 1962 r., matka: Neila BARTAJI, współmałżonek: Lilia NACEF, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 41 rue Garibaldi –Tunis, dowód tożsamości nr 05189459.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
21.	Houssem Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, data ur.: 18 września 1976 r., matka: Najia JERIDI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: housing estate Erriadh.2-Gammarth –Tunis, dowód tożsamości nr 05412560.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
22.	Bouthaina Bent Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjka, data ur.: 4 grudnia 1971 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzająca przedsiębiorstwem, zamieszkała: 2 rue El Farrouj –La Marsa, dowód tożsamości nr 05418095.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
23.	Nabil Ben Abderrazek Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, data ur.: 20 grudnia 1965 r., matka: Radhia MATH-LOUTHI, współmałżonek: Linda CHERNI, pracownik biurowy linii lotniczych Tunisair, zamieszkały: 12 rue Taieb Mhiri-Le Kram – Tunis, dowód tożsamości nr 00300638.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
24.	Mehdi Ben Ridha Ben Mohamed BEN GAIED	Tunezyjczyk, data ur.: 29 stycznia 1988 r., matka: Kaouther Ferial HAMZA, dyrektor generalny Stafiem – Peugeot, zamieszkały: 4 rue Mohamed Makhoulouf -El Manar.2- Tunis	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
25.	Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah CHIBOUB	Tunezyjczyk, data ur.: 13 stycznia 1959 r., matka: Leïla CHAIBI, współmałżonek: Dorsaf BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: rue du Jardin – Sidi Bou-said – Tunis, dowód tożsamości nr 00400688.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
26.	Dorsaf Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Bardo, data ur.: 5 lipca 1965 r., matka: Naima EL KEFI, współmałżonek: Mohamed Slim CHIBOUB, zamieszkała: 5 rue El Montazah – Sidi Bousaid – Tunis, dowód tożsamości nr 00589759.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
27.	Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Bardo, data ur.: 21 sierpnia 1971 r., matka: Naima EL KEFI, współmałżonek: Mohamed Marouene MABROUK, radca w ministerstwie spraw zagranicznych, dowód tożsamości nr 05409131.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
28.	Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed MABROUK	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 11 marca 1972 r., matka: Jaouida El BEJI, współmałżonek: Sirine BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 8 rue du Commandant Béjaoui – Carthage – Tunis, dowód tożsamości nr 04766495.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
29.	Ghazoua Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Bardo, data ur.: 8 marca 1963 r., matka: Naima EL KEFI, współmałżonek: Slim ZARROUK, lekarz, zamieszkała: 49 avenue Habib Bourguiba – Carthage, dowód tożsamości nr 00589758.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
30.	Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed ZARROUK	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 13 sierpnia 1960 r., matka: Maherzia GUEDIRA, współmałżonek: Ghazoua BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: 49 avenue Habib Bourguiba – Carthage, dowód tożsamości nr 00642271.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
31.	Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam-Susa, data ur.: 22 listopada 1949 r., matka: Selma HASSEN, fotograf i dziennikarz w Niemczech, zamieszkały: 11 rue Sidi el Gharbi – Hammam –Sousse, dowód tożsamości nr 02951793.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
32.	Faouzi Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, miejsce ur.: Hamam-Susa, data ur.: 13 marca 1947 r., współmałżonek: Zohra BEN AMMAR, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: rue El Moez – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 02800443.	Osoba (nieżyjąca), wobec działań której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
33.	Hayet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam-Susa, data ur.: 16 maja 1952 r., matka: Selma HASSEN, współmałżonek: Fathi REFAT, przedstawiciel linii lotniczych Tunisair, zamieszkały: 17 avenue de la République-Hammam- Sousse, dowód tożsamości nr 02914657.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
34.	Najet Bent Haj Hamda Ben Raj Hassen BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Susa, data ur.: 18 września 1956 r., matka: Selma HASSEN, współmałżonek: Sadok Habib MHIRI, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkała: avenue de l'Imam Muslim- Khezama ouest-Sousse, dowód tożsamości nr 02804872.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
35.	Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, data ur.: 28 października 1938 r., matka: Selma HASSEN, emeryt, wdowiec po Selmie MANSOUR, zamieszkały: 255 cité El Bassatine –Monastir, dowód tożsamości nr 02810614.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
36.	Kais Ben Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 21 października 1969 r., matka: Selma MANSOUR, współmałżonek: Monia CHEDLI, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: avenue Hédi Nouira – Monastir, dowód tożsamości nr 04180053.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
37.	Hamda Ben Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 29 kwietnia 1974 r., matka: Selma MANSOUR, kawaler, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: 83 Cap Marina – Monastir, dowód tożsamości nr 04186963.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
38.	Najmeddine Ben Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 12 października 1972 r., matka: Selma MANSOUR, kawaler, eksporter, importer, handlowiec, zamieszkały: avenue Mohamed Salah Sayadi – Skanes – Monastir, dowód tożsamości nr 04192479.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
39.	Najet Bent Slaheddine Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjka, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 8 marca 1980 r., matka: Selma MANSOUR, współmałżonek: Zied JAZIRI, sekretarka w przedsiębiorstwie, zamieszkała: rue Abu Dhar El Ghafari – Khezama est – Sousse, dowód tożsamości nr 06810509.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
40.	Douraid Ben Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 8 października 1978 r., matka: Hayet BEN ALI, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: 17 avenue de la République – Hammam-Sousse, dowód tożsamości nr 05590835.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
41.	Akrem Ben Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 9 sierpnia 1977 r., matka: Hayet BEN ALI, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkały: 17 avenue de la République – Hammam-Sousse, dowód tożsamości nr 05590836.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
42.	Ghazoua Bent Hamed Ben Taher BOUAOUINA	Tunezyjka, m-ce ur.: Monastyr, data ur.: 30 sierpnia 1982 r., matka: Hayet BEN ALI, współmałżonek: Badreddine BENNOUR, zamieszkała: rue Ibn Maja – Khezama est – Sousse, dowód tożsamości nr 08434380.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
43.	Imed Ben Habib Ben Bouali LTAIEF	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Susa, data ur.: 13 stycznia 1970 r., matka: Naima BEN ALI, kierownik departamentu w liniach lotniczych Tunisair, zamieszkała: Résidence les Jardins, apt. 8C Bloc. b – El Menzah, 8 -l'Ariana, dowód tożsamości nr 05514395.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
44.	Naoufel Ben Habib Ben Bouali LTAIEF	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Hamam Susa, data ur.: 22 października 1967 r., matka: Naima BEN ALI, specjalny doradca w ministerstwie transportu, zamieszkała: 4 avenue Tahar SFAR – El Manar.2-Tunis, dowód tożsamości nr 05504161.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
45.	Montassar Ben Habib Ben Bouali LTAIEF	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Susa, data ur.: 3 stycznia 1973 r., matka: Naima BEN ALI, współmałżonek: Lamia JEGHAM, zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkała: 13 lotissement Ennakhil – Kantaoui – Hammam – Sousse, dowód tożsamości nr 05539378.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
46.	Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Paryż, data ur.: 27 października 1966 r., matka: Paulette HAZAT, dyrektor przedsiębiorstwa, zamieszkała: Chouket El Arressa, Hammam-Sousse, dowód tożsamości nr 05515496 (podwójne obywatelstwo).	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
47.	Slim Ben Tijani Ben Haj Hamda BEN ALI	obywatelstwo tunezyjskie i francuskie; m-ce ur.: Le Petit Quevilly (76), data ur.: 6 kwietnia 1971 r. (lub 16 kwietnia zgodnie z tunezyjskim dowodem tożsamości); rodzice: Tijani BEN ALI data ur.: 9 lutego 1932 r. i Paulette HAZET (lub HAZAT) data ur.: 23 lutego 1936 r.; współmałżonek: Amel SAIED (lub SAID); zarządzający przedsiębiorstwem, zamieszkały: Chouket El Arressa, – Hammam – Sousse – zgodnie z tunezyjskim dowodem tożsamości nr 00297112; zamieszkały: 14, esplanade des Guinandiers à Bailly Romainvilliers (77) – zgodnie z francuskim dowodem tożsamości nr 111277501841.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.
48.	Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda BEN ALI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 28 sierpnia 1974 r., matka: Leila DE-ROUICHE, dyrektor handlowy, zamieszkały: 23 rue Ali Zlitni, El Manar, 2-Tunis, dowód tożsamości nr 04622472.	Osoba, wobec której toczy się dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprzeniewierzeniu przez urzędnika państwowego środków publicznych, ze współudziałem w nadużyciu stanowiska przez urzędnika państwowego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji oraz z wywieraniem nacisków na urzędnika państwowego w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/120**z dnia 28 stycznia 2016 r.****w sprawie wskazania eXtensible Business Reporting Language 2.1 na potrzeby dokonywania odniesień w zamówieniach publicznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1,

po konsultacji z ekspertami z europejskiej wielostronnej platformy ds. normalizacji ICT i z ekspertami branżowymi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwestie normalizacji odgrywają istotną rolę we wspieraniu realizacji strategii „Europa 2020”, jak określono w komunikacie Komisji zatytułowanym „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” ⁽²⁾. W kilku inicjatywach przewodnich strategii „Europa 2020” podkreśla się znaczenie dobrowolnej normalizacji na rynkach produktowych lub usługowych przeprowadzanej w celu zapewnienia zgodności i interoperacyjności między produktami i usługami, pobudzania rozwoju technologicznego i wspierania innowacji.
- (2) Stworzenie jednolitego rynku cyfrowego stanowi priorytet Unii Europejskiej, jak podkreślono w komunikacie Komisji zatytułowanym „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2015 r.” ⁽³⁾. W komunikacie dotyczącym strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy ⁽⁴⁾ Komisja podkreśliła rolę normalizacji i interoperacyjności w tworzeniu europejskiej gospodarki cyfrowej o długofalowym potencjale wzrostu.
- (3) W społeczeństwie cyfrowym dokumenty normalizacyjne stają się niezbędne do zapewnienia interoperacyjności urządzeń, aplikacji, repozytoriów danych, usług i sieci. W komunikacie Komisji zatytułowanym „Strategiczna wizja w zakresie norm europejskich – Postęp w celu poprawy i przyspieszenia zrównoważonego wzrostu gospodarki europejskiej do roku 2020” ⁽⁵⁾ uznano specyfikę normalizacji w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), w przypadku których rozwiązania, aplikacje i usługi są często opracowywane przez światowe fora i konsorcja ICT, które stały się wiodącymi organizacjami w zakresie opracowywania norm w dziedzinie ICT.
- (4) Celem rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 jest modernizacja i poprawa ram normalizacji europejskiej. Ustanowiono w nim system, zgodnie z którym Komisja może podjąć decyzję o wskazaniu najbardziej odpowiednich i najszerzej akceptowanych specyfikacji technicznych ICT wydanych przez organizacje, które nie są europejskimi, międzynarodowymi ani krajowymi organizacjami normalizacyjnymi. Możliwość korzystania z pełnego zakresu specyfikacji technicznych ICT przy zamawianiu sprzętu, oprogramowania i usług informatycznych ułatwi zapewnienie interoperacyjności urządzeń, usług i aplikacji, pomoże organom administracji publicznej uniknąć sytuacji, w których jednostka udzielająca zamówienia nie może zmienić dostawcy po upływie umowy zawartej w ramach tego zamówienia ze względu na wykorzystanie prawnie zastrzeżonych rozwiązań ICT, a także przyczyni się do rozwoju konkurencji w zakresie dostarczania interoperacyjnych rozwiązań ICT.
- (5) Aby specyfikacje techniczne ICT kwalifikowały się do celów dokonywania odniesień w zamówieniach publicznych, muszą one spełniać wymagania określone w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1025/2012. Zgodność z tymi wymaganiami stanowi dla organów publicznych gwarancję, że specyfikacje techniczne ICT są ustalane zgodnie z zasadami otwartości, uczciwości, obiektywności i niedyskryminacji uznawanymi przez Światową Organizację Handlu w dziedzinie normalizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.⁽²⁾ COM(2010) 2020 final z dnia 3 marca 2010 r.⁽³⁾ COM(2014) 902 final z dnia 28 listopada 2014 r.⁽⁴⁾ COM(2015) 192 final z dnia 6 maja 2015 r.⁽⁵⁾ COM(2011) 311 final z dnia 1 czerwca 2011 r.

- (6) Decyzję o wskazaniu specyfikacji ICT przyjmuje się po konsultacji z ekspertami z europejskiej wielostronnej platformy ds. normalizacji ICT, ustanowionej decyzją Komisji 2011/C 349/04 ⁽¹⁾, oraz po dodatkowych konsultacjach z ekspertami branżowymi.
- (7) W dniu 26 lutego 2015 r. europejska wielostronna platforma ds. normalizacji ICT dokonała oceny zgodności specyfikacji eXtensible Business Reporting Language wersja 2.1 (XBRL 2.1) z wymogami określonymi w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 i pozytywnie zaopiniowała wskazanie tej specyfikacji do celów dokonywania odniesień w zamówieniach publicznych. Ocenę XBRL 2.1 przekazano następnie do konsultacji ekspertom branżowym, którzy również wydali pozytywną opinię w sprawie wskazania.
- (8) XBRL 2.1 jest specyfikacją techniczną na potrzeby cyfrowej sprawozdawczości finansowej, zarządzaną przez światowe konsorcjum XBRL International, będące organizacją non-profit. Członkami konsorcjum jest około 600 organizacji z sektora publicznego i prywatnego na całym świecie. Celem konsorcjum jest poprawa sprawozdawczości w interesie publicznym.
- (9) XBRL 2.1 można stosować do bardzo szerokiego zakresu danych biznesowych i finansowych. Język ten usprawnia przygotowywanie sprawozdań z działalności gospodarczej i sprawozdań finansowych na potrzeby zewnętrznego i wewnętrznego procesu decyzyjnego. Dzięki wykorzystaniu XBRL 2.1 przedsiębiorstwa i inne podmioty generujące dane finansowe i opracowujące sprawozdania z działalności gospodarczej mogą zautomatyzować procesy gromadzenia danych.
- (10) Specyfikacja XBRL 2.1 powinna zatem zostać wskazana jako specyfikacja techniczna ICT kwalifikująca się do celów dokonywania odniesień w zamówieniach publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specyfikacja eXtensible Business Reporting Language wersja 2.1 kwalifikuje się do celów dokonywania odniesień w zamówieniach publicznych.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/C 349/04 z dnia 28 listopada 2011 r. ustanawiająca europejską wielostronną platformę ds. normalizacji ICT (Dz.U. C 349 z 30.11.2011, s. 4).

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 2/2016 KOMITETU MIESZANEGO UE-SZWAJCARIA

z dnia 3 grudnia 2015 r.

w sprawie zmiany protokołu nr 3 do Umowy zawartej pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/121]

KOMITET MIESZANY,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską podpisaną w Brukseli dnia 22 lipca 1972 r. ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową”), w szczególności jej art. 11,

uwzględniając protokół nr 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej (zwany dalej „protokołem nr 3”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 umowy odwołuje się do protokołu nr 3, który określa reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy UE, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Islandią, Norwegią, Turcją, Wyspami Owczymi i uczestnikami procesu barcelońskiego ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 39 protokołu nr 3 Komitet Mieszany, o którym mowa w art. 29 umowy, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽³⁾ (zwana dalej „konwencją”) ma na celu zastąpienie protokołów w sprawie reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) UE i Szwajcaria podpisały konwencję w dniu 15 czerwca 2011 r.
- (5) UE i Szwajcaria złożyły swe instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 28 listopada 2011 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Szwajcarii odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i 1 stycznia 2012 r.
- (6) Poprzez konwencję uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz Republika Mołdawii zostali włączeni do paneurośródziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia.
- (7) Protokół 3 do umowy należy zatem zmienić w celu wprowadzenia odniesienia do konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół nr 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 189.

⁽²⁾ Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Zachodni Brzeg i Strefa Gazy, Syria i Tunezja.

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2015 r.

W imieniu Komitetu Mieszanego

Luc DEVIGNE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„PROTOKÓŁ NR 3**dotyczący definicji pojęcia »produkty pochodzące« oraz metod współpracy administracyjnej**

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszej Umowy stosuje się dodatek I oraz odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ (»konwencja«).

Wszystkie odniesienia do »odpowiedniej umowy« zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji interpretowane są jako odniesienia do niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Rozstrzygnięcie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, przekazuje się Komitetowi Mieszanemu.

We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów między importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega ustawodawstwu wspomnianego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Komitet Mieszany może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z konwencji

1. Jeżeli UE lub Szwajcaria zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, UE i Szwajcaria niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszej Umowy.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszej Umowy nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji interpretuje się w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między Unią Europejską a Szwajcarią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe – kumulacja

Nie naruszając art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, Unię Europejską, Turcję, uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia i Republikę Mołdawii, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR1 lub deklaracja pochodzenia.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

DECYZJA NR 1/2016 KOMITETU DS. TRANSPORTU LĄDOWEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA**z dnia 16 grudnia 2015 r.****zmieniającej załączniki 1, 3, 4 i 7 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kolejowego i drogowego transportu towarów i osób [2016/122]**

KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie przewozu kolejowego i drogowego rzeczy i osób (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 52 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy art. 52 ust. 4 tiret pierwsze umowy stanowią, iż Wspólny Komitet przyjmuje decyzje zmieniające załączniki 1, 3, 4 i 7.
- (2) Załącznik 1 został ostatnio zmieniony decyzją nr 1/2013 wspólnego komitetu z dnia 6 grudnia 2013 r. ⁽¹⁾
- (3) W dziedzinach objętych Umową przyjęto nowe akty prawne Unii Europejskiej. Należy zatem zmienić załączniki 1, 3, 4 i 7 w celu uwzględnienia zmian w odpowiednich aktach prawodawstwa UE. Ze względu na jasność prawa oraz dla uproszczenia wskazane jest, aby zastąpić załączniki 1, 3, 4 i 7 do Umowy tekstem załączników do niniejszej decyzji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Załącznik 1 do Umowy zastępuje się załącznikiem 1 do niniejszej decyzji.
2. Załącznik 3 do Umowy zastępuje się załącznikiem 2 do niniejszej decyzji.
3. Załącznik 4 do Umowy zastępuje się załącznikiem 3 do niniejszej decyzji.
4. Załącznik 7 do Umowy zastępuje się załącznikiem 4 do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi zarejestrowanymi w Szwajcarii, których dopuszczalna masa całkowita, włącznie z dopuszczalną masą całkowitą przyczep, wynosi od 3,5 do 6 ton, obowiązek posiadania licencji przewidzianej w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 ⁽²⁾ stosuje się dopiero od dnia 1 stycznia 2018 r.

Artykuł 3

Odniesienia do rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 ⁽³⁾ w art. 9 Umowy należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1072/2009, a odniesienia do rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 ⁽⁴⁾ w art. 17 Umowy należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 79.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium państwa członkowskiego lub w transycie przez jedno lub więcej państw członkowskich (Dz.U. L 95 z 9.4.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem (Dz.U. L 74 z 20.3.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Unii Europejskiej

Fotis KARAMITSOS

Przewodniczący

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej

Peter FÜGLISTALER

Przewodniczący Delegacji Szwajcarii

ZAŁĄCZNIK 1

„ZAŁĄCZNIK 1

OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY

Zgodnie z art. 52 ust. 6 niniejszej Umowy, Szwajcaria stosuje przepisy prawne równoważne z wymienionymi poniżej przepisami:

Odpowiednie przepisy prawa unijnego

SEKCJA 1 – DOSTĘP DO ZAWODU

- dyrektywa 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 82);
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51) ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1);
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72) ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).

Do celów niniejszej umowy:

- a) Unia Europejska i Konfederacja Szwajcarska zwalniają z obowiązku posiadania zaświadczenia dla kierowcy obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, państw członkowskich Unii Europejskiej i państw wchodzących w skład Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
 - b) Konfederacja Szwajcarska może zwolnić z obowiązku posiadania zaświadczenia dla kierowcy obywateli państw innych niż państwa wymienione w lit. b) jedynie po uprzedniej konsultacji z Unią Europejską i po uzyskaniu jej zgody;
 - c) przepisy rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 (dotyczące kabotażu) nie mają zastosowania.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88), ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia przepisy rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 1073/2009 (dotyczące kabotażu) nie mają zastosowania.

- decyzja Komisji 2009/992/UE z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego (Dz.U. L 339 z 22.12.2009, s. 36);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1213/2010 z dnia 16 grudnia 2010 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące połączenia krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego (Dz.U. L 335 z 18.12.2010, s. 21);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 361/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 w odniesieniu do dokumentów dotyczących międzynarodowego autokarowego i autobusowego przewozu osób oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2121/98 (Dz.U. L 107 z 10.4.2014, s. 39).

SEKCJA 2 – NORMY SOCJALNE

- rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędów rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1161/2014 z dnia 30 października 2014 r. (Dz.U. L 311 z 31.10.2014, s. 19);

- dyrektywa 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 35);
- dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4);
- rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88);
- dyrektywa 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylająca dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2009/5/WE z dnia 30 stycznia 2009 r. (Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 45);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 581/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie maksymalnych okresów na wczytanie odpowiednich danych z jednostek pojazdowych oraz kart kierowców (Dz.U. L 168 z 2.7.2010, s. 16).

SEKCJA 3 – NORMY TECHNICZNE

Pojazdy silnikowe

- dyrektywa Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych (Dz.U. L 42 z 23.2.1970, s. 16), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/34/WE z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 49);
- dyrektywa Rady 88/77/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają zostać podjęte przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników z wymuszonym zapłonem napędzanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, s. 33), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/27/WE z dnia 10 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 107 z 18.4.2001, s. 10);
- dyrektywa Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 26), ostatnio zmieniona dyrektywą 2014/37/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2014 r. (Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 32);
- dyrektywa Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, s. 27), zmieniona dyrektywą 2002/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. (Dz.U. L 327 z 4.12.2002, s. 8);
- dyrektywa Rady 92/24/EWG z dnia 31 marca 1992 r. odnosząca się do urządzeń ograniczenia prędkości lub podobnych wewnętrznych systemów ograniczenia prędkości niektórych kategorii pojazdów silnikowych (Dz.U. L 129 z 14.5.1992, s. 154), zmieniona dyrektywą 2004/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz.U. L 44 z 14.2.2004, s. 19);
- dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów kołowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59), zmieniona dyrektywą 2002/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 lutego 2002 r. (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, s. 47);
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2411/98 z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie uznawania w ruchu wewnątrzspółnotowym znaków wyróżniających państwo członkowskie, w którym zarejestrowano pojazdy silnikowe i ich przyczepy (Dz.U. L 299 z 10.11.1998, s. 1);
- dyrektywa 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz.U. L 203 z 10.8.2000, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2010/47/UE z dnia 5 lipca 2010 r. (Dz.U. L 173 z 8.7.2010, s. 33);

- dyrektywa 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, które należy podjąć przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników o zapłonie iskrowym zasilanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/74/WE z dnia 18 lipca 2008 r. (Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 51);
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (przekształcenie) (Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12);
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 133/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. (Dz.U. L 47 z 18.2.2014, s. 1);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011 z dnia 25 maja 2011 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz zmieniające załączniki I i III do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 167 z 25.6.2011, s. 1), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 627/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 28).

Transport materiałów niebezpiecznych

- dyrektywa Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 249 z 17.10.1995, s. 35), ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/54/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 11);
- dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2014/103/UE z dnia 21 listopada 2014 r. (Dz.U. L 335 z 22.11.2014, s. 15).

Do celów niniejszej Umowy w Szwajcarii obowiązują następujące odstępstwa od dyrektywy 2008/68/WE:

1. Transport drogowy

Odstępstwa dla Szwajcarii na mocy art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych.

RO – a – CH – 1

Przedmiot: transport w cysternach oleju napędowego i oleju opałowego z numerem UN 1202.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do wymienionej dyrektywy: punkty 1.1.3.6 i 6.8

Treść załącznika do dyrektywy: odstępstwa dotyczące przewożonych ilości na jednostkę transportową, przepisy dotyczące budowy cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: cysterny, które nie zostały zbudowane zgodnie z pkt 6.8, lecz zgodnie z prawodawstwem krajowym, o pojemności do 1 210 l i używane do transportu oleju opałowego lub oleju napędowego z numerem UN 1202, mogą korzystać ze zwolnień w pkt 1.1.3.6 ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: punkty 1.1.3.6.3 lit. b) i 6.14 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO – a – CH – 2

Przedmiot: zwolnienie z wymogu posiadania dokumentu przewozowego dotyczącego niektórych ilości towarów niebezpiecznych, określonych w pkt 1.1.3.6.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do wymienionej dyrektywy: punkty 1.1.3.6 i 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: wymogi dotyczące dokumentacji przewozowej.

Treść ustawodawstwa krajowego: transport zabrudzonych pustych pojemników należących do kategorii transportowej 4 oraz pełnych lub pustych butli gazowych do aparatów oddechowych używanych przez służby ratunkowe lub jako sprzęt do nurkowania, w ilościach nieprzekraczających limitów określonych w pkt 1.1.3.6, nie podlega obowiązkowi posiadania dokumentu przewozowego, o którym mowa w pkt 5.4.1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: pkt 1.1.3.6.3 lit. c) dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO – a – CH – 3

Przedmiot: transport zabrudzonych pustych cystern przez firmy serwisujące magazyny cieczy zanieczyszczających wodę.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do wymienionej dyrektywy: punkty 6.5, 6.8, 8.2 i 9.

Treść załącznika do dyrektywy: budowa, wyposażenie i kontrola cystern i pojazdów; szkolenie kierowców.

Treść ustawodawstwa krajowego: pojazdy i zabrudzone puste cysterny/pojemniki używane przez firmy serwisujące magazyny cieczy zanieczyszczających wodę do przechowywania cieczy w trakcie obsługi technicznej cystern stacjonarnych nie podlegają wymogom w zakresie budowy, wyposażenia i kontroli ani wymogom w zakresie etykietowania i znakowania przy użyciu pomarańczowej tabliczki, określonym przez ADR. Podlegają one szczegółowym wymogom etykietowania i znakowania, a kierowca pojazdu nie ma obowiązku odbycia szkolenia, o którym mowa w pkt 8.2.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: pkt 1.1.3.6.3.10 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

Odstępstwa dla Szwajcarii na mocy art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych.

RO – bi – CH – 1

Przedmiot: transport odpadów z gospodarstw domowych zawierających towary niebezpieczne na składowiska śmieci.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do wymienionej dyrektywy: punkty 2, 4.1.10, 5.2 i 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: klasyfikacja, opakowanie zbiorcze, znakowanie i etykietowanie, dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: przepisy obejmują zasady dotyczące uproszczonej klasyfikacji odpadów z gospodarstw domowych zawierających niebezpieczne towary (z gospodarstw domowych) przez eksperta uznanego przez właściwy organ, pod kątem użycia odpowiednich pojemników i szkolenia kierowców. Odpady z gospodarstw domowych niemożliwe do sklasyfikowania przez eksperta mogą być przewożone do zakładu przerobu odpadów komunalnych w niewielkich ilościach możliwych do zidentyfikowania poprzez opakowanie i jednostkę transportową.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: pkt 1.1.3.7 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Uwagi: przepisy te mogą być stosowane wyłącznie w odniesieniu do transportu odpadów z gospodarstw domowych zawierających towary niebezpieczne pomiędzy publicznymi zakładami przerobu odpadów komunalnych a składowiskami śmieci.

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO – bi – CH – 2

Przedmiot: transport zwrotny sztucznych ogni.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do wymienionej dyrektywy: punkty 2.1.2, 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: klasyfikacja i dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: w celu ułatwienia transportu zwrotnego ogni sztucznych z numerami UN 0335, 0336 i 0337 z punktów sprzedaży detalicznej do dostawców przewidziano zwolnienia dotyczące podania w dokumencie przewozowym masy netto i klasyfikacji wyrobu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: pkt 1.1.3.8 dodatku 1 do rozporządzenia w sprawie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR; RS 741.621).

Uwagi: kontrola szczegółowej zawartości każdej pozycji niesprzedanego wyrobu w każdym opakowaniu jest praktycznie niemożliwa dla wyrobów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej.

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

RO – bi – CH – 3

Przedmiot: świadectwo szkolenia ADR dla podróży związanych z transportem uszkodzonych pojazdów, podróży związanych z naprawą, podróży wykonywanych w celu przeprowadzenia przeglądu pojazdu-cysterny/cysterny oraz podróży wykonywanych pojazdami-cysternami przez ekspertów odpowiedzialnych za przegląd danego pojazdu.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do wymienionej dyrektywy: pkt 8.2.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Kierowcy pojazdów muszą mieć ukończone kursy szkoleniowe.

Treść ustawodawstwa krajowego: szkolenie i świadectwo w zakresie ADR nie są wymagane dla podróży związanych z transportem uszkodzonych pojazdów lub jazdami próbnymi po naprawie, podróży wykonywanych w celu przeprowadzenia przeglądu pojazdu-cysterny lub jego cysterny oraz podróży wykonywanych przez ekspertów odpowiedzialnych za przegląd pojazdu-cysterny.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: instrukcje z dnia 30 września 2008 r. Departamentu Federalnego ds. Środowiska, Transportu, Energii i Komunikacji (DETEC) dotyczące przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

Uwagi: w niektórych przypadkach uszkodzone pojazdy lub naprawiane pojazdy, a także pojazdy-cysterny przygotowywane do przeglądu technicznego lub kontrolowane w trakcie takiego przeglądu nadal zawierają towary niebezpieczne.

Nadal mają zastosowanie wymagania zawarte w dziale 1.3 i pkt 8.2.3.

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

2. Transport kolejowy

Odstępstwa dla Szwajcarii na mocy art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych.

RA – a – CH – 1

Przedmiot: transport w cysternach oleju napędowego i oleju opałowego z numerem UN 1202.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do wymienionej dyrektywy: pkt 6.8.

Treść załącznika do dyrektywy: przepisy dotyczące budowy cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: dopuszcza się cysterny, które nie zostały zbudowane zgodnie z pkt 6.8, lecz zgodnie z prawodawstwem krajowym, o pojemności do 1 210 l i używane do transportu oleju opałowego lub oleju napędowego z numerem UN 1202.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: załącznik do rozporządzenia DETEC z dnia 3 grudnia 1996 r. dotyczącego przewozu towarów niebezpiecznych koleją i kolejami linowymi (RSD, RS 742.401.6) oraz dodatek 1 rozdział 6.14 rozporządzenia dotyczącego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (SDR, RS 741.621).

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

RA – a – CH – 2

Przedmiot: dokument przewozowy.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do wymienionej dyrektywy: pkt 5.4.1.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacje ogólne wymagane w dokumencie przewozowym.

Treść ustawodawstwa krajowego: użycie terminu zbiorczego w dokumencie przewozowym oraz załączony wykaz zawierający informacje wymagane zgodnie z powyższym.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: załącznik do rozporządzenia DETEC z dnia 3 grudnia 1996 r. dotyczącego przewozu towarów niebezpiecznych koleją i kolejami linowymi (RSD, RS 742.401.6).

Data ważności: 1 stycznia 2017 r.

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/35/UE z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz uchylająca dyrektywy Rady 76/767/EWG, 84/525/EWG, 84/526/EWG, 84/527/EWG oraz 1999/36/WE (Dz.U. L 165 z 30.6.2010, s. 1).

SEKCJA 4 – PRAWA DOSTĘPU I PRZEWOZU KOLEJOWEGO

- dyrektywa Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 25);
- dyrektywa Rady 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wydawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 70);
- dyrektywa Rady 95/19/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za infrastrukturę (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 75);
- dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2014/88/UE z dnia 9 lipca 2014 r. (Dz.U. L 201 z 10.7.2014, s. 9);
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 653/2007 z dnia 13 czerwca 2007 r. w sprawie stosowania wspólnego europejskiego wzoru certyfikatów bezpieczeństwa i wniosków o ich wydanie zgodnie z art. 10 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz w sprawie okresu ważności certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na mocy dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 153 z 14.6.2007, s. 9), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 445/2011 z dnia 10 maja 2011 r. (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 22);
- decyzja Komisji 2007/756/WE z dnia 9 listopada 2007 r. przyjmująca wspólną specyfikację dotyczącą krajowego rejestru pojazdów kolejowych określonego w art. 14 ust. 4 i 5 dyrektyw 96/48/WE i 2001/16/WE (Dz.U. L 305 z 23.11.2007, s. 30), zmieniona decyzją Komisji 2011/107/UE z dnia 10 lutego 2011 r. (Dz.U. L 43 z 17.2.2011, s. 33);

- dyrektywa 2008/57/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (przekształcenie) (Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2014/38/UE z dnia 10 marca 2014 r. (Dz.U. L 70 z 11.3.2014, s. 20);
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 352/2009 z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie przyjęcia wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w zakresie wyceny i oceny ryzyka, o której mowa w art. 6 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 108 z 29.4.2009, s. 4);
- decyzja Komisji 2010/713/UE z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie modułów procedur oceny zgodności, przydatności do stosowania i weryfikacji WE stosowanych w technicznych specyfikacjach interoperacyjności przyjętych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE (Dz.U. L 319 z 4.12.2010 s. 1);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1158/2010 z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania kolejowych certyfikatów bezpieczeństwa (Dz.U. L 326 z 10.12.2010, s. 11);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1169/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania kolejowych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. L 327 z 11.12.2010, s. 13);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 201/2011 z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie wzoru deklaracji zgodności z dopuszczonym typem pojazdu szynowego (Dz.U. L 57 z 2.3.2011, s. 8);
- decyzja Komisji 2011/275/UE z dnia 26 kwietnia 2011 r. dotycząca technicznej specyfikacji interoperacyjności podsystemu »Infrastruktura« transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.U. L 126 z 14.5.2011, s. 53), zmieniona decyzją Komisji 2012/464/UE z dnia 23 lipca 2012 r. (Dz.U. L 217 z 14.8.2012, s. 20);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 445/2011 z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie systemu certyfikacji podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie w zakresie obejmującym wagony towarowe oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 653/2007 (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 22);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 454/2011 z dnia 5 maja 2011 r. w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu »Aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich« transeuropejskiego systemu kolei (Dz.U. L 123 z 12.5.2011, s. 11), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/302 z dnia 25 lutego 2015 r. (Dz.U. L 55 z 26.2.2015, s. 2);
- decyzja wykonawcza Komisji 2011/633/UE z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wspólnych specyfikacji rejestru infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 256 z 1.10.2011, s. 1);
- decyzja wykonawcza Komisji 2011/665/UE z dnia 4 października 2011 r. w sprawie europejskiego rejestru typów pojazdów kolejowych dopuszczonych do eksploatacji (Dz.U. L 264 z 8.10.2011, s. 32);
- decyzja Komisji 2012/88/UE z dnia 25 stycznia 2012 r. dotycząca technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu »Tabor kolejowy – hałas« transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.U. L 51 z 23.2.2012, s. 1), zmieniona decyzją Komisji (UE) 2015/14 z dnia 5 stycznia 2015 r. (Dz.U. L 3 z 7.1.2015, s. 44);
- decyzja Komisji 2012/757/UE z dnia 14 listopada 2012 r. w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności w zakresie podsystemu »Ruch kolejowy« systemu kolei w Unii Europejskiej i zmieniająca decyzję 2007/756/WE (Dz.U. L 345 z 15.12.2012, s. 1), zmieniona decyzją Komisji 2013/710/UE z dnia 2 grudnia 2013 r. (Dz.U. L 323 z 4.12.2013, s. 35);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1077/2012 z dnia 16 listopada 2012 r. w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do nadzoru sprawowanego przez krajowe organy ds. bezpieczeństwa po wydaniu certyfikatu bezpieczeństwa lub autoryzacji bezpieczeństwa (Dz.U. L 320 z 17.11.2012, s. 3);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1078/2012 z dnia 16 listopada 2012 r. w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do monitorowania, która ma być stosowana przez przedsiębiorstwa kolejowe i zarządców infrastruktury po otrzymaniu certyfikatu bezpieczeństwa lub autoryzacji bezpieczeństwa oraz przez podmioty odpowiedzialne za utrzymanie (Dz.U. L 320 z 17.11.2012, s. 8);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 321/2013 z dnia 13 marca 2013 r. dotyczące technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu »Tabor – wagony towarowe« systemu kolei w Unii Europejskiej i uchylające decyzję 2006/861/WE (Dz.U. L 104 z 12.4.2013, s. 1) zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1236/2013 (Dz.U. L 322 z 3.12.2013, s. 23);

- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 110);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1301/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności podsystemu »Energia« systemu kolei w Unii (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 179);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1302/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu »Tabor — lokomotywy i tabor pasażerski« systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 228);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1303/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności w zakresie aspektu »Bezpieczeństwo w tunelach kolejowych« systemu kolei w Unii (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 394);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1304/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności podsystemu »Tabor kolejowy – hałas«, zmieniające decyzję 2008/232/WE i uchylające decyzję 2011/229/UE (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 421);
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1305/2014 z dnia 11 grudnia 2014 r. dotyczące technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu aplikacji telematycznych dla przewozów towarowych wchodzącego w skład systemu kolei w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 62/2006 (Dz.U. L 356 z 12.12.2014, s. 438).

SEKCJA 5 – INNE DZIEDZINY

- dyrektywa Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych dla olejów mineralnych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 19);
 - dyrektywa 2004/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla tuneli w transeuropejskiej sieci drogowej (Dz.U. L 167 z 30.4.2004, s. 39);
 - dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej (Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 59).”.
-

ZAŁĄCZNIK 2

„ZAŁĄCZNIK 3

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

a)

(Papier celulozowy w kolorze jasnoniebieskim Pantone 290 lub kolorze jak najbardziej zbliżonym do niego, o formacie DIN A4, 100 g/m² lub więcej)

(Pierwsza strona licencji)

(Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ch) państwa członkowskiego wydającego licencję)

Znak wyróżniający państwo członkowskie ⁽¹⁾ wydające licencję	Nazwa właściwego organu lub podmiotu
---	--------------------------------------

LICENCJA NR ...

lub

UWIERZYTELNIONY ODPIS NR ...

dotycząca międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy

Niniejsza licencja uprawnia ⁽²⁾.....

do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszelkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych oraz zgodnie z postanowieniami ogólnymi niniejszej licencji.

Uwagi:

Niniejsza licencja jest ważna od	do
--	----------

Wydano w	dnia
----------------	------------

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ Znakami wyróżniającymi państw członkowskich są: (B) Belgia, (BG) Bułgaria (CZ) Republika Czeska, (DK) Dania, (D) Niemcy, (EST) Estonia, (IRL) Irlandia, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (HR) Chorwacja, (I) Włochy, (CY) Cypr, (LV) Łotwa, (LT) Litwa, (L) Luksemburg, (H) Węgry, (M) Malta, (NL) Niderlandy, (A) Austria, (PL) Polska, (P) Portugalia, (RO) Rumunia, (SLO) Słowenia, (SK) Słowacja, (FIN) Finlandia, (S) Szwecja, (UK) Zjednoczone Królestwo.

⁽²⁾ Imię i nazwisko lub nazwa oraz pełny adres przewoźnika.

⁽³⁾ Podpis i pieczęć właściwego organu lub podmiotu wydającego licencję.

b)

(Druga strona licencji)

(Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ch) państwa członkowskiego wydającego licencję)

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Niniejsza licencja została wydana na mocy rozporządzenia (WE) nr 1072/2009.

Niniejsza licencja uprawnia do prowadzenia międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszystkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, w odpowiednich przypadkach, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej licencji:

- w przypadku gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych państwach członkowskich, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub państw trzecich, albo bez takiego tranzytu,
 - z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub w odwrotnym kierunku, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub państw trzecich, albo bez takiego tranzytu,
 - między państwami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub więcej państw członkowskich,
- a także przejazdy bez ładunku w związku z takimi przewozami.

W przypadku przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub w odwrotnym kierunku niniejsza licencja jest ważna na część przejazdu realizowaną na terytorium Wspólnoty. Ważna jest w państwie członkowskim załadunku lub rozładunku wyłącznie po zawarciu niezbędnej umowy między Wspólnotą a danym państwem trzecim, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009.

Licencja jest wydawana na nazwisko/nazwę i nie może być przenoszona na osobę trzecią.

Niniejsze świadectwo może zostać cofnięte przez właściwy organ państwa członkowskiego, który je wydał, w szczególności w przypadku, gdy przewoźnik:

- nie spełnia wszystkich warunków dotyczących korzystania z licencji,
- podał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych wymaganych do wydania lub przedłużenia ważności licencji.

Oryginał licencji musi być przechowywany przez przewoźnika.

Uwierzytelniony odpis licencji musi być przechowywany w pojeździe ⁽¹⁾. W przypadku zespołu pojazdów licencja musi znajdować się w pojeździe silnikowym. Obejmuje on zespół pojazdów, nawet w przypadku gdy przyczepa lub naczepa nie jest zarejestrowana lub nie posiada zezwolenia na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub gdy jest zarejestrowana lub posiada zezwolenia na korzystanie z dróg w innym państwie.

Licencja musi być okazywana na żądanie każdego upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

Posiadacz licencji musi na terytorium każdego z państw członkowskich stosować się do obowiązujących w tym państwie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, w szczególności dotyczących transportu i ruchu drogowego.”

⁽¹⁾ „Pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w państwie członkowskim lub też zespół pojazdów, z pośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w państwie członkowskim i jest wykorzystywany wyłącznie do przewozu rzeczy.

ZAŁĄCZNIK 3

„ZAŁĄCZNIK 4

PUSTE PRZEWOZY, A TAKŻE PRZEJAZDY BEZ ŁADUNKU W ZWIĄZKU Z TAKIMI PRZEWOZAMI, KTÓRE SĄ Z ZWOLNIONE Z OBOWIĄZKU POSIADANIA JAKICHKOLWIEK LICENCJI CZY ZEZWOLEŃ PRZEWOZOWYCH

1. Przewóz przesyłek pocztowych w ramach systemu świadczenia usługi powszechnej.
2. Przewóz pojazdów uszkodzonych lub zepsutych.
3. Przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, których dopuszczalna masa całkowita, włącznie z dopuszczalną masą całkowitą przyczep, nie przekracza 3,5 tony.
4. Przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
 - a) przewożone rzeczy są własnością przedsiębiorstwa lub zostały sprzedane, kupione, oddane w najem lub wynajęte, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione przez przedsiębiorstwo;
 - b) celem przejazdu jest przewiezienie rzeczy z lub do przedsiębiorstwa, lub przemieszczenie ich do przedsiębiorstwa lub poza przedsiębiorstwo, na jego własne potrzeby;
 - c) pojazdy silnikowe wykorzystywane do takiego przewozu są prowadzone przez personel zatrudniony lub pozostający do dyspozycji tego przedsiębiorstwa na mocy zobowiązania umownego;
 - d) pojazdy przewożące rzeczy są własnością przedsiębiorstwa, zostały przez nie zakupione na warunkach odroczenia płatności lub są przedmiotem najmu, w tym ostatnim przypadku pod warunkiem że spełniają warunki dyrektywy 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Niniejszy przepis nie ma zastosowania do używania pojazdu zastępczego podczas krótkich awarii pojazdu normalnie wykorzystywanego;

 - e) przewóz musi być jedynie działalnością pomocniczą w stosunku do całkowitej działalności przedsiębiorstwa.
5. Przewóz produktów leczniczych, urządzeń i sprzętu oraz innych artykułów niezbędnych do opieki medycznej w nagłych wypadkach (szczególnie w przypadku kłesk żywiołowych)."

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 82).

ZAŁĄCZNIK 4

„ZAŁĄCZNIK 7

MIĘDZYNARODOWE AUTOKAROWE I AUTOBUSOWE PRZEWOZY OSÓB

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

1. Usługi rozkładowe

1.1. Regularne usługi są to usługi polegające na przewozie osób w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, przy założeniu, że pasażerowie są zabierani na z góry określonych przystankach i dowożeni na z góry określone przystanki. Usługi regularne muszą być powszechnie dostępne, z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, obowiązku rezerwacji.

Na regularny charakter usługi nie mają wpływu żadne zmiany warunków świadczenia usług.

1.2. Usługi, niezależnie do tego, przez kogo są wykonywane, które polegają na przewozie określonych kategorii pasażerów z wykluczeniem innych pasażerów, o ile takie przewozy spełniają warunki określone w punkcie 1.1, uważa się za przewozy regularne. Takie przewozy zwane są dalej »przewozami regularnymi specjalnymi«.

Szczególne usługi regularne obejmują:

- a) przewóz pracowników między miejscem zamieszkania a miejscem pracy;
- b) przewóz uczniów i studentów do instytucji edukacyjnej i powrót z tej instytucji.

Fakt, że usługi szczególne mogą być zróżnicowane w zależności od potrzeb użytkowników, nie ma wpływu na zaliczenie ich do usług regularnych.

1.3. Przy organizacji usług równoległych lub tymczasowych skierowanych do tych samych klientów co istniejące usługi regularne, przy nieobsługiwaniu niektórych przystanków i przy obsłudze dodatkowych przystanków w ramach istniejących usług regularnych obowiązują takie same zasady, jak w odniesieniu do istniejących usług regularnych.

2. Usługi okolicznościowe

2.1. Okolicznościowe usługi to usługi, które nie są objęte definicją usług regularnych, w tym specjalnych usług regularnych, oraz które poza wszystkim charakteryzuje fakt przewożenia grupy pasażerów zebranej z inicjatywy zleceniodawcy lub samego przewoźnika.

Organizacja usług równoległych lub tymczasowych porównywalnych z istniejącymi usługami regularnymi oraz służących tym samym osobom, podobnie jak te drugie zostanie objęta zezwoleniem zgodnie z procedurą zawartą w sekcji I,

2.2. Usługi, określone w pkt 2, nie przestaną być usługami okolicznościowymi wyłącznie z powodu ich świadczenia w określonych odstępach czasu.

2.3. Usługi okazjonalne mogą być świadczone przez grupę przewoźników działających w imieniu tego samego zleceniodawcy.

Nazwy takich przewoźników oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, informacje o punktach połączeń na trasie są przekazywane właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Szwajcarii, zgodnie z procedurami, które zostaną ustalone przez Wspólny Komitet.

3. Przewóz na potrzeby własne

Przewóz na potrzeby własne to działalność transportowa prowadzona w celach niekomercyjnych i niezarobkowych przez osoby fizyczne lub prawne, przy czym:

- działalność transportowa jest jedynie działalnością podrzędną dla takiej osoby fizycznej lub prawnej,
- używane pojazdy są własnością tej osoby fizycznej lub prawnej lub zostały przez nią pozyskane na warunkach odroczenia płatności, lub są przedmiotem długoterminowej umowy leasingu, oraz pojazdy te są prowadzone przez członka personelu osoby fizycznej lub osoby prawnej lub przez tę osobę fizyczną lub personel zatrudniony przez dane przedsiębiorstwo lub pozostający w jego dyspozycji na mocy zobowiązania umownego.

Sekcja I

USŁUGI REGULARNE WYMAGAJĄCE ZEZWOLENIA

Artykuł 2

Rodzaj zezwolenia

1. Zezwolenie jest udzielane na rzecz określonego przewoźnika i nie może być przenoszone na osoby trzecie. Jednakże przewoźnik, który otrzymał zezwolenie, może, za zgodą organu, określonego w art. 3 ust. 1 niniejszego załącznika, świadczyć usługi przez podwykonawcę. W takim przypadku w zezwoleniu będzie wskazana nazwa przedsiębiorstwa i jego rola jako podwykonawcy. Podwykonawca musi spełniać warunki określone w art. 17 Umowy.

W przypadku przedsiębiorstw zrzeszonych do celów świadczenia usług regularnych zezwolenie jest wystawiane na nazwy wszystkich przedsiębiorstw. Zostaje ono przekazane przedsiębiorstwu zarządzającemu działalnością, natomiast pozostałe przedsiębiorstwa otrzymują kopie. W zezwoleniu wymienia się nazwy wszystkich przedsiębiorstw.

2. Maksymalny okres ważności zezwolenia wynosi pięć lat.
3. W zezwoleniu określa się:
 - a) rodzaj usługi;
 - b) trasę usługi, szczególnie miejsce odjazdu i miejsce docelowe;
 - c) okres ważności zezwolenia;
 - d) przystanki oraz rozkład jazdy.
4. Zezwolenia muszą być zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 361/2014 ⁽¹⁾.
5. Zezwolenie uprawnia posiadacza lub posiadaczy do świadczenia usług regularnych na terytoriach Umawiających się Stron.
6. Przewoźnik wykonujący usługi regularne może wykorzystać dodatkowe pojazdy w przypadkach tymczasowych i wyjątkowych.

W takim przypadku przewoźnik musi zagwarantować, że następujące dokumenty znajdują się w pojeździe:

- kopia zezwolenia na świadczenie usługi regularnej;
- kopia umowy między przewoźnikiem wykonującym usługę regularną a przedsiębiorstwem zapewniającym dodatkowe pojazdy lub równoważny dokument;
- uwierzytelniony odpis licencji wspólnotowej w przypadku przewoźników unijnych, lub podobna licencja szwajcarska w przypadku przewoźników szwajcarskich, wydana na rzecz przewoźnika udostępniającego dodatkowe pojazdy w celu świadczenia usługi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 361/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 w odniesieniu do dokumentów dotyczących międzynarodowego autokarowego i autobusowego przewozu osób oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2121/98 (Dz.U. L 107 z 10.4.2014, s. 39).

Artykuł 3

Składanie wniosków o zezwolenie

1. Przewoźnicy z Unii Europejskiej ubiegający się o zezwolenia składają swe wnioski zgodnie z postanowieniami artykułu 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 ⁽¹⁾, a przewoźnicy szwajcarscy ubiegający się o zezwolenia składają swe wnioski zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 dekretu z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie koncesji na przewóz osób (OCTV) ⁽²⁾. W przypadku usług zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia w Szwajcarii, lecz objętych tym obowiązkiem w Unii Europejskiej, szwajcarscy przewoźnicy ubiegający się o zezwolenie składają wnioski w tej sprawie do właściwych organów szwajcarskim, jeżeli miejsce odjazdu znajduje się w Szwajcarii.
2. Wnioski muszą być zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu (UE) nr 361/2014.
3. Ubiegający się o zezwolenie przedkładają wraz z wnioskiem wszelkie informacje dodatkowe, jakie uznają za istotne lub jakie są wymagane przez organ wydający, w szczególności harmonogram kursów umożliwiające monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku, oraz kopię licencji wspólnotowej upoważniającej do międzynarodowego zarobkowego drogowego przewozu osób w przypadku przewoźników unijnych, a w przypadku przewoźników szwajcarskich, podobnej licencji szwajcarskiej wydanej przewoźnikowi wykonującemu usługi regularne.

Artykuł 4

Procedura wydawania zezwoleń

1. Zezwolenia są wydawane w porozumieniu z właściwymi organami Umawiających się Stron, na których terytorium pasażerowie są zabierani lub dowożeni. Organ wydający przekazuje takim organom — jak również właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, przez których terytoria przebiega trasa, chociaż nie są tam zabierani ani dowożeni pasażerowie — kopię wniosku wraz z kopiami wszelkich innych istotnych dokumentów i ich oceną.
2. Właściwe organy Szwajcarii i państw członkowskich Unii Europejskiej, do których zwrócono się o wydanie zgody, zawiadamiają organ wydający o swojej decyzji w sprawie wniosku w terminie dwóch miesięcy. Bieg tego terminu rozpoczyna się w dniu otrzymania wniosku o wydanie zgody określonym na potwierdzeniu odbioru. Jeśli w tym terminie organy wydające nie otrzymają żadnej odpowiedzi, uważa się, że organy, do których wystąpiono o wydanie opinii, wyrażają zgodę, i organy wydające wydają zezwolenie. Jeśli decyzja otrzymana od właściwych organów Umawiających się Stron, do których zwrócono się o wydanie zgody, jest negatywna, zawiera ona należyte uzasadnienie.
3. Z zastrzeżeniem ust. 7 i 8 organy wydające podejmują decyzję w sprawie wniosku w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez przewoźnika.
4. Zezwolenie jest wydawane, z wyjątkiem przypadków, gdy:
 - a) wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usługi będącej przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów będących bezpośrednio w jego dyspozycji;
 - b) w przeszłości wnioskodawca nie zastosował się do krajowych bądź międzynarodowych przepisów prawnych o transporcie drogowym, a w szczególności warunków i wymogów dotyczących zezwoleń na świadczenie usług pasażerskich na drogach międzynarodowych, lub w poważny sposób naruszył przepisy prawne odnośnie do transportu drogowego, szczególnie w odniesieniu do zasad mających zastosowanie do pojazdów, prowadzenia pojazdów oraz czasu trwania odpoczynku dla kierowców;
 - c) w przypadku wniosku o przedłużenie ważności zezwolenia nie zostały spełnione warunki zezwolenia;
 - d) właściwy organ Umawiającej się Strony zdecyduje na podstawie szczegółowej analizy, że dana usługa poważnie wpłynęłaby na danych bezpośrednich odcinkach na rentowność porównywalnej usługi świadczonej w ramach jednej lub większej liczby umów o usługi publiczne zgodnie z prawem obowiązującym dla Umawiającej się Strony. W takim przypadku właściwy organ określa kryteria o niedyskryminującym charakterze w celu stwierdzenia, czy usługa, której dotyczy wniosek, poważnie wpłynęłaby na rentowność wyżej wspomnianej porównywalnej usługi, i na żądanie Wspólnego Komitetu powiadamia go o nich;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88).

⁽²⁾ RS/SR/745.11.

- e) właściwy organ Umawiającej się Strony stwierdzi na podstawie szczegółowej analizy, że głównym celem usługi nie jest przewóz osób między przystankami położonymi w różnych Umawiających się Stronach.

W przypadku gdy istniejąca międzynarodowa usługa przewozu autokarowego lub autobusowego poważnie wpływa na rentowność porównywalnej usługi świadczonej w ramach jednej lub większej liczby umów o usługi publiczne, zgodnie z prawem jednej z Umawiających się Stron, na danych bezpośrednich odcinkach, z wyjątkowych przyczyn, których nie można było przewidzieć w chwili wydawania zezwolenia, właściwy organ Umawiającej się Strony może, za zgodą Wspólnego Komitetu, zawiesić lub cofnąć zezwolenie na świadczenie międzynarodowej usługi przewozu autobusowego lub autokarowego po powiadomieniu przewoźnika z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem.

Fakt, że wnioskodawca oferuje ceny niższe niż inni przewoźnicy drogowi, albo fakt, że dane połączenie jest już obsługiwane przez innych przewoźników drogowych, nie może sam w sobie stanowić uzasadnienia dla odrzucenia wniosku.

5. Organ wydający może odrzucić wniosek jedynie z powodów zgodnych z niniejszą umową.
6. Jeżeli procedura mająca na celu osiągnięcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, nie pozwoli go osiągnąć, sprawa może zostać przekazana Wspólnemu Komitetowi.
7. Wspólny Komitet podejmuje — możliwie jak najszybciej — decyzję, która wchodzi w życie trzydzieści dni po jej notyfikowaniu Szwajcarii i zainteresowanym państwem członkowskim.
8. Po zakończeniu procedury przewidzianej w niniejszym artykule organy wydające zawiadamiają wszystkie organy określone w ust. 1, o swojej decyzji poprzez rozesłanie im kopii zezwolenia.

Artykuł 5

Wydanie zezwolenia i przedłużenie jego ważności

1. Po zakończeniu procedury określonej w art. 4 niniejszego załącznika organ wydający udziela zezwolenia lub w odpowiedniej formie odmawia udzielenia zezwolenia.
2. Decyzja o odrzuceniu wniosku musi zawierać uzasadnienie. Umawiające się Strony zapewniają przedsiębiorstwom transportowym możliwość złożenia zażalenia, w przypadku gdy ich wniosek został rozpatrzony odmownie.
3. Artykuł 4 niniejszego załącznika stosuje się odpowiednio do wniosków o przedłużenie ważności zezwoleń lub o zmianę warunków, na jakich świadczone muszą być usługi wymagające zezwolenia.

W przypadkach nieznacznych zmian w warunkach prowadzenia działalności, szczególnie przy dostosowaniu częstotliwości, wysokości opłat lub rozkładów jazdy, organ wydający obowiązany jest jedynie do przekazania właściwym organom drugiej Umawiającej się Strony informacji dotyczącej zmiany.

Artykuł 6

Wygaśnięcie zezwolenia

W przypadku wygaśnięcia zezwolenia należy zastosować procedurę zgodną z przepisami art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009 oraz art. 46 OCTV.

Artykuł 7

Obowiązki przewoźników

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, do czasu wygaśnięcia zezwolenia przedsiębiorca jest obowiązany do podjęcia wszelkich środków w celu zagwarantowania usług transportowych spełniających normy ciągłości, regularności i zdolności przewozowych, a także spełniania innych warunków, określonych przez właściwy organ zgodnie z art. 2 ust. 3 niniejszego załącznika.
2. Przewoźnik obowiązany jest podawać do wiadomości trasę przejazdu, przystanki, rozkład jazdy, wysokości opłat oraz inne warunki przewozu w sposób zapewniający wszystkim użytkownikom łatwy dostęp do informacji.
3. Szwajcaria i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej mają możliwość dokonywania zmian warunków prowadzenia działalności dotyczących usługi regularnej za wspólnym porozumieniem i w porozumieniu z posiadaczem zezwolenia.

Sekcja II

USŁUGI OKAZJONALNE I INNE USŁUGI NIETYMAGAJĄCE ZEZWOLENIA

Artykuł 8

Dokument kontrolny

1. Usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 Umowy, wykonywane są na podstawie dokumentu kontrolnego (formularza przejazdu).
2. Przewoźnik wykonujący usługi okolicznościowe wypełnia formularz przejazdowy przed każdą podróżą.
3. Książki formularzy przejazdu są dostarczane przez właściwe organy Szwajcarii i państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym przewoźnik ma siedzibę, lub przez instytucje wyznaczone przez te organy.
4. Wzór dokumentu kontrolnego oraz sposób jego stosowania określa rozporządzenie (UE) nr 361/2014.
5. W przypadku usług objętych art. 18 ust. 2, za dokument kontrolny służy dokument umowy lub jego uwierzytelniony odpis.

Artykuł 9

Poświadczenie

Poświadczenie przewidziane w art. 18 ust. 6 Umowy, wydawane jest przez właściwy organ Szwajcarii lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zarejestrowany jest pojazd.

Jest ono zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu (UE) nr 361/2014.

Sekcja III

KONTROLE I SANKCJE

Artykuł 10

Bilety na przejazd

1. Przewoźnicy wykonujący usługi regularne, z wyłączeniem szczególnych usług regularnych, wystawiają bilet na przejazd indywidualny albo grupowy, określający:
 - miejsce odjazdu i miejsce docelowe, a także, w stosownych przypadkach, przejazd powrotny;
 - okres ważności biletu,
 - opłatę za przejazd.
2. Bilet transportowy przewidziany w ust. 1 należy okazywać na żądanie każdego upoważnionego urzędnika kontroli.

Artykuł 11

Kontrola na drogach i w przedsiębiorstwach

1. W przypadku prowadzenia transportu zarobkowego w pojeździe muszą znajdować się i zostać okazane na żądanie uprawnionych funkcjonariuszy kontroli uwierzytelniony odpis licencji wspólnotowej w przypadku przewoźników unijnych, lub podobna licencja szwajcarska w przypadku przewoźników szwajcarskich, oraz, w zależności od charakteru usługi, zezwolenie (lub jego uwierzytelniony odpis) lub formularz przejazdu.

W przypadku przewozu na własny rachunek świadectwo (lub jego uwierzytelniony odpis) musi znajdować się w pojeździe i zostać okazane na żądanie uprawnionych funkcjonariuszy kontroli.

2. Przewoźnicy obsługujący międzynarodowy autobusowy i autokarowy przewóz osób umożliwiają przeprowadzenie wszelkich kontroli mających na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przewozów, szczególnie w odniesieniu do czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku.

Artykuł 12

Wzajemna pomoc i sankcje

1. Właściwe organy Umawiających się Stron wspierają się wzajemnie w zapewnianiu stosowania przepisów przewidzianych w niniejszym załączniku i monitorowania ich. Dokonują one wymiany informacji poprzez krajowe punkty kontaktowe ustanowione zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 ⁽¹⁾.
2. Właściwy organ Umawiającej się Strony, gdzie znajduje się siedziba przewoźnika cofają licencję wspólnotową w przypadku przewoźników z Unii Europejskiej, lub podobną licencję szwajcarską w przypadku przewoźników szwajcarskich, jeśli posiadacz licencji:
 - a) przestał spełniać warunki określone w art. 17 ust. 1 Umowy; lub
 - b) podał nieprawdziwe informacje dotyczące danych wymaganych do wydania licencji wspólnotowej w przypadku przewoźników z Unii Europejskiej, lub podobnej licencji szwajcarskiej w przypadku przewoźników szwajcarskich.
3. Organy wydające wycofują zezwolenie, jeśli posiadacz zezwolenia przestał spełniać warunki, na podstawie których zezwolenie zostało wydane zgodnie z niniejszą Umową, szczególnie jeśli wymagają tego właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę. Zawiadamiają o tym niezwłocznie właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony.
4. W przypadku poważnego naruszenia przepisów dotyczących transportu oraz zasad bezpieczeństwa drogowego, w szczególności norm mających zastosowanie do pojazdów, okresu prowadzenia pojazdu oraz odpoczynku dla kierowców oraz odnośnie do nieuprawnionego świadczenia równoległych lub tymczasowych usług określonych w art. 1 pkt 2.1, właściwe organy Umawiającej się Strony, gdzie ma siedzibę przewoźnik, który popełnił naruszenie, mogą w szczególności wycofać licencję wspólnotową w przypadku przewoźników z Unii Europejskiej, lub podobną licencję szwajcarską w przypadku przewoźników szwajcarskich, lub mogą czasowo lub częściowo wycofać uwierzytelnione odpisy licencji wspólnotowej przewoźników z Unii Europejskiej, lub podobnej licencji szwajcarskiej przewoźników szwajcarskich.

Sankcje te są ustalane odpowiednio do wagi naruszenia popełnionego przez posiadacza licencji wspólnotowej w przypadku przewoźnika z Unii Europejskiej, lub podobnej licencji szwajcarskiej w przypadku przewoźnika szwajcarskiego, oraz do całkowitej liczby posiadanych przez niego w związku z międzynarodowym ruchem drogowym uwierzytelnionych odpisów tej licencji.

Właściwe organy Umawiającej się Strony siedziby informują właściwe organy Umawiającej się Strony, w której stwierdzono naruszenia, tak szybko jak to możliwe, i nie później niż w ciągu sześciu tygodni od wydania ostatecznej decyzji w danej sprawie, czy należy nałożyć sankcje i które z sankcji przewidzianych powyżej zostały już nałożone. Jeżeli takie sankcje nie zostały nałożone, właściwe organy Umawiającej się Strony podają tego powody.

5. W przypadku gdy właściwe organy Umawiającej się Strony uzyskały informację o poważnym naruszeniu niniejszego załącznika lub przepisów w zakresie transportu drogowego przez przewoźnika niemającego tam siedziby, Umawiająca się Strona, na której terytorium naruszenie zostało stwierdzone, przekazuje możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w terminie sześciu tygodni od ostatecznej decyzji, właściwym organom Umawiającej się Strony, w którym przewoźnik ma siedzibę, następujące informacje:
 - a) opis naruszenia oraz datę i godzinę jego popełnienia;
 - b) kategorię, rodzaj oraz wagę naruszenia; oraz
 - c) nałożone i wykonane sankcje.

Właściwe organy przyjmującej Umawiającej się Strony mogą zażądać od właściwych organów Umawiającej się Strony siedziby nałożenia sankcji administracyjnych zgodnie z ust. 4.

6. Umawiające się Strony zapewniają przewoźnikom prawo do odwołania od sankcji administracyjnych nałożonych na nich zgodnie z niniejszym artykułem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51).

*Artykuł 13***Wpis do krajowych rejestrów elektronicznych**

Umawiające się Strony zapewniają wpisanie do krajowego rejestru elektronicznego wszelkich poważnych naruszeń przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego, za które odpowiedzialni są przewoźnicy mający siedzibę na ich terytorium, które to naruszenia doprowadziły do nałożenia sankcji przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Szwajcarii lub do czasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej lub podobnej licencji Szwajcarskiej lub jej kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. Wpisy do rejestru dotyczące tymczasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej, w przypadku przewoźników unijnych, lub podobnej licencji szwajcarskiej w przypadku przewoźników szwajcarskich pozostają w bazie danych przez okres co najmniej dwóch lat od daty upływu okresu cofnięcia w przypadku cofnięcia tymczasowego, lub od daty cofnięcia w przypadku cofnięcia trwałego.”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL